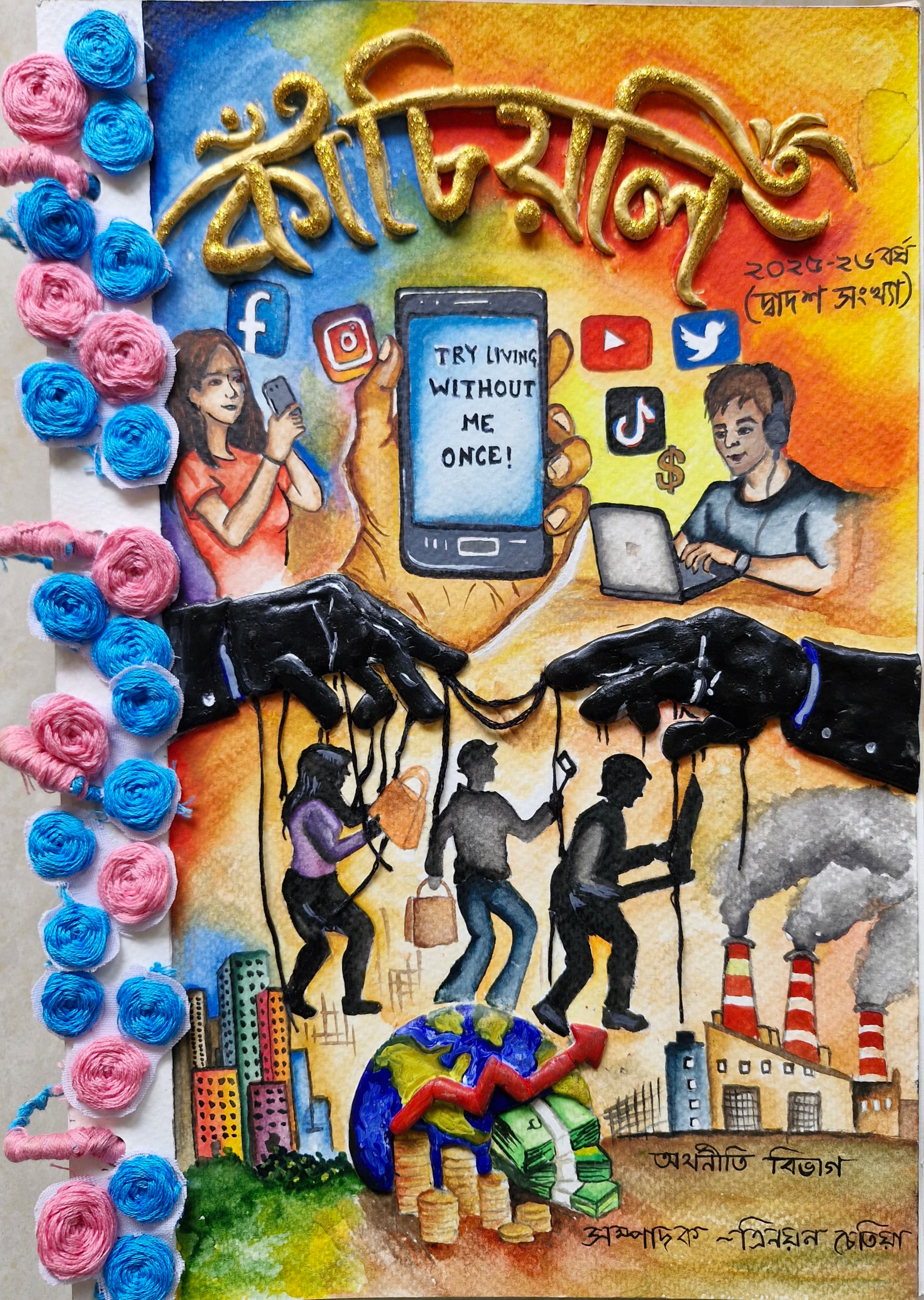

কাঁচিয়ালি
২০২৫-২৬ বর্ষ
(দ্বাদশ সংখ্যা)
TRY LIVING WITHOUT ME ONCE!
অর্থনীতি বিভাগ
সম্পাদক ~ত্রিনয়ন চেতিয়া

সম্পাদনাৰ নেপথ্যত

উপদেষ্টা মণ্ডলী : ড° আলোক ৰঞ্জন দত্ত।
ড° দেৱকুমাৰ চক্ৰৱৰ্তী
ড° অমৰজ্যোতি মহন্ত
ড° প্ৰাঞ্জল প্ৰতীম বুঢ়াগোহাঁই

সম্পাদক : প্ৰিনয়ন চেতিয়া।

সহ: সম্পাদিকা : শিৱাংগী দত্ত, চাহিন চুলতানা

বেটুপাত অংকন : চাহিন চুলতানা

অক্ষৰ বিন্যাস : মাধৱী বৰা, সংস্কৃতি শৰ্মা, শিৱাংগী দত্ত, সম্প্ৰীতি প্ৰিয়ম দত্ত, তপশ্ৰী প্ৰিয়ম, প্ৰয়াসী বৰা, অভিলিপ্তা বুঢ়াগোহাঁই, জোনাকী মন, আকাংক্ষা জ্যোতি।

অলংকৰণ : চাহিন চুলতানা, কৃষ্ণজ্যোতি বণিয়া, প্ৰস্তুতি নেওগ, অভিজ্ঞানম গোঁহাই, ইদ্ৰত জন্নুম আহমেদ।

সদস্য-সদস্যা : অৰ্থনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী।

উচৰ্গা

প্ৰবীণ সাংবাদিক, সাহিত্যিক, নৱ-প্ৰজন্মৰ মাজত সাহিত্য-চেতনা জগাই তোলা, উদীয়মান লেখকসকলক এখন সুন্দৰ মঞ্চ প্ৰদান কৰা, অসমীয়া সাহিত্যৰ অন্যতম উজ্জ্বল নক্ষত্ৰ, আধুনিক-যুক্তিবাদী-অন্তৰ্দৃষ্টিসম্পন্ন লিখন-শৈলীক প্ৰোৎসাহ প্ৰদানেৰে তথা-সাংবাদিকতাৰ উন্নত মান নিৰ্ধাৰণ কৰা, অসমীয়া ভাষাৰ জনপ্ৰিয় পষেকীয়া আলোচনী 'প্ৰান্তিক'-ৰ প্ৰতিষ্ঠাপক প্ৰকাশক তথা পৰৱৰ্তী সময়ত সম্পাদক হিচাপে নেতৃত্ব প্ৰদান কৰা প্ৰদীপ বৰুৱা ডাঙৰীয়াৰ জীৱনা-ৱসান অসমৰ সংবাদ, সাহিত্য তথা সংস্কৃতিৰ পথাৰত অপূৰণীয় ক্ষতি। তেখেতৰ জীৱন-কীৰ্তিৰ ওচৰত নতশিৰে, অশ্ৰুসিক্ত নয়নেৰে আমাৰ অৰ্থনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ হাতেলিখা আলোচনী 'বৰ্ণচিয়াঁল'-ৰ এই সংখ্যা উৎসৰ্গা কৰিছোঁ।

শুভেচ্ছাবাণী

অৰ্থনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ ২০২৫-২৬ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ অহোপুৰুষাৰ্থৰ ফচল হাতে-লিখা আলোচনী 'বৰ্ণচিয়লি' এক সুন্দৰ পদক্ষেপ। আলোচনী খনৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মাজত সুপ্ত বৌদ্ধিক প্ৰতিভাসমূহ প্ৰস্ফুটিত হৈ উঠিছে। সাহিত্য চৰ্চাৰ মাধ্যমেৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সৰ্বাংগীন বিকাশত এক নতুন মাত্ৰা প্ৰদান কৰাৰ উপৰিও এই নৱতম পোহৰৰ বাটকটীয়া হৈ পৰক। যি লক্ষ্য আৰু ঈপ্সিত উদ্দেশ্যৰে আলোচনীখনৰ জন্ম হৈছে, সি অনুপম আৰু সফল প্ৰকাশন হওক।

আৰেই অফুৰন্ত শুভেচ্ছাৰে...

বৌটুপাতৰ কাহিনী

সাম্প্ৰতিক প্ৰযুক্তি-বিদ্যাৰ ব্যাপক সময়ত ডিজিটেল প্ৰচাৰ মাধ্যম, নতুন আধুনিক অৰ্থনীতিৰ সৃষ্টিয়ে সমাজ ব্যৱস্থাত এক মায়াজাল সদৃশ পৰিৱেশৰ সৃষ্টি কৰিছে। ঘুৰচামে মবাইল ফ'ন, লেপটপ আদি সৰঞ্জামৰ সহায়ত ডিজিটেল পৃথিৱীৰ অংশীদাৰ হৈ এহাতে অৰ্থ উপাৰ্জনৰ পথ মুকলি কৰিছে আৰু এহাতে সময়ৰ অপচয় কৰিছে। অৰ্থনীতি বিজ্ঞানৰ 'অদৃশ্য হাতৰ (Invisible hand) ৰ ধাৰণাৰ সহায়ত বিশেষত আমাৰ ঘুৰচাম পৰিচালিত হৈ আছে। সমান্তৰাল ভাৱে ওখ-ওখ অট্টালিকা, কল-কাৰখানাৰ প্ৰযুক্তিগত উন্নয়ন সাধনে অৰ্থনীতিৰ প্ৰগতিৰ পথ প্ৰশস্ত কৰিছে। মূলতঃ ডিজিটেল পৃথিৱীত অত্যাধিক বিচৰণে সৃষ্টি কৰা নৱ-অৰ্থনৈতিক ধাৰণাৰ এটি স্থিৰ চিত্ৰ হস্তকলাৰ মাধ্যমেৰে প্ৰকাশিত কৰাৰ চেষ্টা কৰা হৈছে।

সূচীপত্ৰ

সম্পাদকৰ মেজৰ পৰা...

"সাহিত্য-সংগীত-কলা-বিহীনঃ
সাক্ষাৎ পশুঃ পুচ্ছবিষাণহীনঃ।"

আধুনিক যন্ত্ৰৱৎ জীৱনক সংবেদনশীল, অনুভূতিপ্ৰৱণ আৰু মানৱীয় মূল্যবে জীয়াই ৰাখিবলৈ সৃজনীশীলতা অতি প্ৰয়োজনীয়। দৈনিক যন্ত্ৰৰ দৰে চলাচল কৰি আবেগ-অনুভূতিৰ পৰা বহুযোজন আঁতৰি যোৱা মানুহৰ বাবে নিজকে জীয়াই ৰখাৰ স্বাৰ্থত সৃষ্টিশীলতাক আকোঁৱালি ল'লে নিঃসন্দেহে মনবোৰ সেউজ হ'ব। সাহিত্য সংস্কৃতিক যদিও সকলোৱে সমাজত আকোঁৱালি লৈ আগবাঢ়ি গৈছে, কিন্তু সাম্প্ৰতিক সময়ত বিশেষকৈ নৱপ্ৰজন্মৰ মাজত ইয়াৰ প্ৰাসংগিতা অলপ দুৰ্বল যেন অনুভৱ হয়। কিয়নো বৰ্তমানৰ ম'বাইল, ইণ্টাৰনেট, সামাজিক মাধ্যমত সদাব্যস্ত যুৱচামে সকলো বস্তু সহজতে বিচাৰে। কিন্তু সাহিত্য যে সাধনাৰ ফচল! এই বৈপৰীত্যৰ বাবেই ক'ৰবাত যুৱচামৰ মাজত সাহিত্য-চৰ্চাৰ প্ৰতি আশাপ্ৰদ সঁহাৰি নথকা যেন অনুভৱ হয়। এই ঋণাত্মক ধাৰণা শূন্য কৰি নৱ-তৰুণসকলৰ মাজত সাহিত্য-সাধনাৰ কৰ্ষণৰ নিমিত্তে তেওঁলোকৰ মাজত বহুল প্ৰচলিত বিষয়বস্তুৰ সৈতে সাহিত্যৰ সংযোগ স্থাপনৰ চেষ্টা কৰা হৈছে।

সাম্প্ৰতিক সমাজত ডিজিটেল পৃথিৱীত এখন নতুন অৰ্থনীতিৰ সৃষ্টি হৈছে। অৰ্থাৎ, এখন বজাৰ, বহু বিক্ৰেতা, বহু গ্ৰাহক, বহু দ্ৰব্য সেৱাৰ উপস্থিতিত এখন বৃহৎ সহজলভ্য, ন্যূনতম বাধাযুক্ত ঠাইৰ আৱিৰ্ভাৱ হৈছে। যিখন ঠাই অথবা ব্যৱস্থাৰ লগত আমি যুৱচাম ওতঃপ্ৰোতভাৱে জড়িত। আৰু এই ব্যৱস্থাৰ সম্পৰ্কেই ডিব্ৰুগড়

বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অৰ্থনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ ২০২৫-২৬ বৰ্ষৰ হাতে লিখা আলোচনী 'কাঁচিয়লি'ৰ (দ্বাদশ সংখ্যা) সজোৱা হৈছে।

এই সংখ্যাৰ 'কাঁচিয়লি'ত "ভোগবাদ : সামাজিক মাধ্যম আৰু আধুনিক অৰ্থনীতি"ক মূল বিষয়বস্তু হিচাপে লৈ পাঠক সমাজৰ আগত এক নতুন চিন্তাৰ বীজ ৰোপণ কৰাৰ সামান্যতম প্ৰয়াস কৰা হৈছে। 'ভোগবাদ', যিয়ে দ্ৰব্য-সামগ্ৰীৰ অত্যধিক ক্ৰয়ৰ জৰিয়তে উপযোগিতা আৰু অৰ্থনৈতিক বিকাশ নিৰ্ধাৰিত কৰে। 'সামাজিক মাধ্যম', ইয়াৰ সহায়ত প্ৰচলিত অনলাইন ব্যৱস্থাক প্ৰতিফলিত কৰিব বিচৰা হৈছে। 'আধুনিক অৰ্থনীতি', সাম্প্ৰতিক সময়ৰ অৰ্থনৈতিক কাৰ্যকলাপ সমূহৰ সামূহিক ৰূপ। অৰ্থাৎ, বৰ্তমান সময়ত সামাজিক মাধ্যম আৰু অৰ্থনীতিৰ মাজত ভোগবাদৰ জৰিয়তে যি যোগসূত্ৰ স্থাপন হৈছে, সেই সন্দৰ্ভত "কাঁচিয়লি"ৰ যোগেদি আলোকপাত কৰাৰ চেষ্টা কৰা হৈছে। এই আধুনিক জগতত বহুল সমাদৃত সামাজিক মাধ্যমৰ বিভিন্ন উপকৰণ সমূহে প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰৰ মাধ্যমত অৰ্থ আহৰণৰ পথ প্ৰশস্ত কৰিছে। একেবাৰে নিজৰ লগত খাপ খোৱা যেন অনুভৱ কৰোৱাই দৈনন্দিন জীৱিকা অৰ্জনৰ জৰিয়তে স্বাৱলম্বী হৈছে। যিয়ে বিশ্ব-অৰ্থনীতিত আয়ৰ নতুন ধাৰণা সৃষ্টি কৰিছে। গতিকে সামাজিক মাধ্যমৰ অত্যধিক ব্যৱহাৰৰ জৰিয়তে এক নতুন আধুনিক অৰ্থব্যৱস্থাৰ ধাৰা বিকাশ হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে। য'ত দৈনিক লক্ষাধিক ভৌতিক তথা অভৌতিক সামগ্ৰী প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰ হৈ আছে। বিশেষতঃ ইণ্টাৰনেটত বিয়পি ফুৰা নানান ফটো, ভিডিঅ', বিজ্ঞাপনৰ লগতে মনোযোগ আকৰ্ষক বিভিন্ন উপাদানে আমাৰ মন-মস্তিষ্ক নিয়ন্ত্ৰণ কৰি ৰাখিছে। যদিও এই ক্ৰিয়াকলাপে ভিন্নজনৰ উপাৰ্জনৰ পথ মুকলি কৰিছে কিন্তু ইয়াৰ অত্যধিক

প্ৰসাৰে সমাজ-জীৱনক এক প্ৰকাৰে ভাৰাক্ৰান্ত কৰিছে বুলি ক'লেও হয়তো অত্যুক্তি কৰা নহ'ব। কিয়নো আমাৰ বহুসংখ্যকেই দেখাক দেখিক এই উপাৰ্জনৰ পথটো বিৰাট সুচল বুলি ভাবি এই ব্যৱস্থাৰ অংশ হ'ব বিচাৰিছে। কিন্তু প্ৰকৃতাৰ্থত এক কদৰ্যময় পৰিৱেশৰহে উৎপত্তি হৈছে। কাৰণ আমি এই ব্যৱস্থাক পৰিচালনা কৰাৰ পৰিৱৰ্তে আমিহে ইয়াৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হৈছোঁ।

এই ভাৱধাৰাক আগত ৰাখিয়েই যুৱচামৰ মাজত সাহিত্যৰ জৰিয়তে এক সচেতনতা বিয়পাবৰ বাবে আলোচনীখনৰ এই সংখ্যা প্ৰকাশ কৰা হৈছে। এইবাৰৰ আলোচনীখন অলংকৰণ তথা শৈল্পিক কাৰু-কাৰ্যৰে প্ৰস্তুত কৰি উলিওৱাত প্ৰত্যক্ষ তথা পৰোক্ষৰূপত আমাক মানসিক - কায়িক - আৰ্থিকভাৱে উৎসাহিত কৰা সকলোৰে প্ৰতি এই আপাহতে কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। মূলতঃ আমাৰ অৰ্থনীতি বিজ্ঞান বিভাগৰ সন্মানীয় শিক্ষাগুৰু-সকল, অগ্ৰজ-অনুজ-সহপাঠী সকলোৱে পাৰ্যমানে কষ্ট কৰিলে আৰু তাৰেই ফলশ্ৰুতিত আলোচনীখনে সমাজলৈ আমাৰ বাৰ্তা প্ৰেৰণ কৰিব বুলি আশা কৰিছোঁ।

শেষত, আলোচনীখনৰ সাৰ্থকতা পাঠক সমাজৰ মতামতৰ দ্বাৰাই নিৰূপিত হ'ব। আমি কেৱলমাত্ৰ আপোনালোকৰ আগত আমাৰ চিন্তা উপস্থাপন কৰাৰ প্ৰয়াস কৰিছোঁ।

— ত্ৰিনয়ন চেতিয়া

প্ৰবন্ধ-কুটীৰ

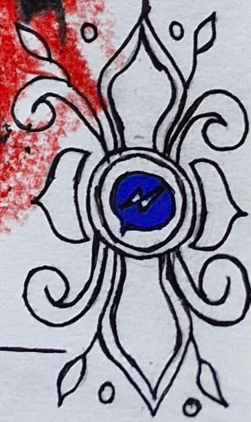
ইনফ্লুৱেঞ্চাৰ অৰ্থনীতি আৰু তাৰ সামাজিক প্ৰতিক্ৰিয়া

~ প্ৰীতিৰেখা দুৱৰা

ডিজিটেল যুগত সামাজিক মাধ্যমসমূহে আমাৰ জীৱন-ধাৰাক আমূল পৰিৱৰ্তন কৰিছে। বিশেষকৈ ইনষ্টাগ্ৰাম, ফেচবুক, ইউটিউব আৰু টিকটকৰ দৰে প্লেটফৰ্মসমূহে "ইনফ্লুৱেঞ্চাৰ অৰ্থনীতি" নামৰ এক নতুন অৰ্থনৈতিক ধাৰাৰ সৃষ্টি কৰিছে, এই ব্যৱস্থাত ব্যক্তিসকলেই নিজৰ অনলাইন উপস্থিতি, অনুসৰণ-কাৰী আৰু প্ৰভাৱৰ জৰিয়তে আয়ৰ উৎস সৃষ্টি কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। ইনফ্লুৱেঞ্চাৰসকলে সাধাৰণতে ফেশ্বন, সৌন্দৰ্য-চৰ্চা, স্বাস্থ্য, শিক্ষা, ভ্ৰমণ, খাদ্য আদি ক্ষেত্ৰত তথ্য-সমৃদ্ধ আৰু মনোৰঞ্জনধৰ্মী ন-ন বিষয়বস্তু প্ৰস্তুত কৰে আৰু ব্ৰেণ্ডৰ সৈতে সহযোগিতাৰ মাধ্যমেৰে আৰ্থিক লাভ কৰে।

ইনফ্লুৱেঞ্চাৰ অৰ্থনীতি হৈছে এনে এক ব্যৱস্থা য'ত সামাজিক মাধ্যমত জনপ্ৰিয় ব্যক্তি বা কণ্টেন্ট প্ৰস্তুতকৰ্তাই ব্ৰেণ্ডসমূহৰ সৈতে সহযোগিতা কৰি পণ্য অথবা সেৱাৰ প্ৰচাৰ কৰে। অনুসৰণকাৰীৰ বিশ্বাস আৰু সম্পৰ্কই ইয়াৰ মূলধন। বিজ্ঞাপন, স্পনচৰশ্বিপ, এফিলিয়েট মাৰ্কেটিং,

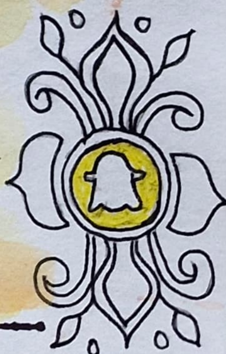
আৰু নিজা ব্ৰেণ্ড মুকলি কৰাটো ইয়াৰ উপাৰ্জনৰ প্ৰধান উৎস। এই অৰ্থনৈতিক ধাৰণাই সমাজত বহুমুখী প্ৰভাৱ পেলাইছে। এই অৰ্থনৈতিক ধাৰণাই সমাজত ইতিবাচক আৰু নেতিবাচক দুয়ো ধৰণৰ প্ৰতিক্ৰিয়া সৃষ্টি কৰিছে।

প্ৰথমতে, ই নতুন কৰ্মসংস্থাপনৰ পথ মুকলি কৰিছে। বহু যুৱক-যুৱতীয়ে বিষয়বস্তু সৃজন, ডিজিটেল বিপণন, আলোকচিত্ৰ গ্ৰহণ, ভিডিঅ' সম্পাদনা আদি ক্ষেত্ৰত নিজকে নিয়োজিত কৰি স্বাৱলম্বী হ'বলৈ সক্ষম হৈছে। ই কেৱল ব্যক্তিগত উপাৰ্জনৰ পথেই সৃষ্টি কৰা নাই, বৰং ডিজিটেল উদ্যোগীকৰণতো উৎসাহিত কৰিছে।

দ্বিতীয়তে, ক্ষুদ্ৰ আৰু স্থানীয় উদ্যোগসমূহে ইনফ্লুৱেন্সাৰৰ সহায়ত সহজে বৃহৎ গ্ৰাহকসমাজলৈ নিজৰ সৃষ্টিক আগবঢ়াই দিবলৈ সক্ষম হৈছে। আগতে যি বিজ্ঞাপনৰ বাবে বৃহৎ প্ৰয়োজনৰ পুঁজি লাগিছিল, এতিয়া সামাজিক মাধ্যমৰ জৰিয়তে কম ব্যয়তে অধিক প্ৰচাৰ সম্ভৱ হৈছে। ফলত ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ বিকাশ ত্বৰান্বিত হৈছে।

তৃতীয়তে, ই সৃষ্টিশীলতাৰ বিকাশত সহায় কৰিছে। মানুহে নিজৰ প্ৰতিভা- সংগীত, নৃত্য, ৰন্ধন, ভ্ৰমণ, শিক্ষা-বিশ্বভূৰি প্ৰদৰ্শন কৰিব পাৰে। ইয়াৰ ফলত সাংস্কৃতিক বিনিময়ো বৃদ্ধি পাইছে।

কিন্তু ইয়াৰ কিছুমান নেতিবাচক দিশো আছে। কেতিয়াবা কিছু ইনফ্লুৱেন্সাৰে বিভ্ৰান্তিকৰ তথ্য প্ৰচাৰ কৰে, যাৰ ফলত জনসাধাৰণ দিশভ্ৰষ্ট হয়। বিশেষকৈ স্বাস্থ্য, সৌন্দৰ্য বা আৰ্থিক বিনিয়োগ সম্পৰ্কীয় বিষয়ত ভুল তথ্য গুৰুতৰ ক্ষতিৰ কাৰণ হ'ব পাৰে। তদুপৰি কিছুমান

ইনফ্লুৱেঞ্চাৰে বিলাসী জীৱনশৈলীৰ প্ৰদৰ্শন কৰে, যিয়ে সাধাৰণ মানুহৰ মাজত হীনমন্যতা, মানসিক চাপ আৰু অস্বাস্থ্যকৰ মনোভাৱ সৃষ্টি কৰিব পাৰে।

আন এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ দিশ হৈছে গোপনীয়তা আৰু নৈতিকতা। বহু সময়ত ব্যক্তিগত জীৱনৰ অত্যাধিক প্ৰদৰ্শনে সামাজিক আৰু পাৰিবাৰিক মূল্যবোধৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলায়। লগতে বিশ্বাসযোগ্যতাৰ কথা স্পষ্টকৈ উল্লেখ নকৰিলে গ্ৰাহকৰ বিশ্বাস ক্ষুন্ন হ'ব পাৰে।

ইনফ্লুৱেঞ্চাৰ অৰ্থনীতি আধুনিক সমাজৰ এক উল্লেখযোগ্য বাস্তৱতা। ই অৰ্থনৈতিক সুযোগ আৰু সৃজনশীলতাৰ বিকাশ ঘটোৱাৰ লগতে কিছুমান সামাজিক আৰু নৈতিক প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰিছে। সেয়েহে সঠিক নীতি-নিয়ম, দায়িত্বশীল কন্টেন্ট সৃষ্টি আৰু সচেতন গ্ৰাহক আচৰণৰ জৰিয়তে ইয়াক ইতিবাচক দিশলৈ লৈ যোৱা সম্ভৱ। সমাজে এই নতুন অৰ্থনৈতিক ধাৰাক বুজি, সমালোচনামূলক দৃষ্টিভংগীৰে গ্ৰহণ কৰাটো অত্যন্ত প্ৰয়োজনীয়।

সমাজ আৰু সংস্কৃতিৰ ওপৰত Influencer Economy ৰ প্ৰভাৱ

~ যদুমণি বৰুৱা

বৰ্তমান যুগ হৈছে তথ্য প্ৰযুক্তি আৰু ডিজিটেল যোগাযোগৰ যুগ। সামাজিক মাধ্যমৰ দ্ৰুত বিস্তাৰৰ লগে লগে "Influencer Economy নামৰ এক নতুন আৰ্থ-সামাজিক ব্যৱস্থা গঢ় লৈ উঠিছে। এই ব্যৱস্থাত ব্যক্তি বিশেষে সামাজিক মাধ্যমত বিষয়বস্তু সৃষ্টি কৰি বিভিন্ন পণ্য, সেৱা বা ধাৰণাৰ প্ৰচাৰ কৰে আৰু তাৰ বিনিময়ত আয় উপাৰ্জন কৰে। Instagram আৰু YouTube আদি প্লেটফৰ্মবোৰে এই ব্যৱস্থাক বিশ্বজুৰি অধিক জনপ্ৰিয় কৰি তুলিছে। এই নতুন অৰ্থনৈতিক ধাৰাই সমাজ আৰু সাংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰত এক গভীৰ আৰু বহুমুখী প্ৰভাৱ পেলাইছে।

প্ৰথমতে, Influencer Economy য়ে যুৱ সমাজৰ বাবে এক নতুন কৰ্মসংস্থাপনৰ দুৱাৰ মুকলি কৰিছে। বহু যুৱক-যুৱতীয়ে নিজস্ব সৃজনীশীলতা, যোগাযোগ দক্ষতা আৰু প্ৰযুক্তিগত জ্ঞান ব্যৱহাৰ কৰি ডিজিটেল ক্ষেত্ৰত আত্মনিয়োগ কৰিছে। ইয়াৰ ফলত আত্মনিৰ্ভৰশীলতাৰ মনোভাৱ বৃদ্ধি পাইছে আৰু উদ্যোক্তা হিচাপে নিজকে প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। স্থানীয় ব্যৱসায় সমূহেও Influencer ৰ সহায়ত নিজৰ পণ্য আৰু সেৱা অধিক লোকৰ ওচৰলৈ লৈ যাব পাৰিছে। সেয়েহে Influencer Economy য়ে অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত নতুন সম্ভাৱনাৰ সৃষ্টি কৰিছে।

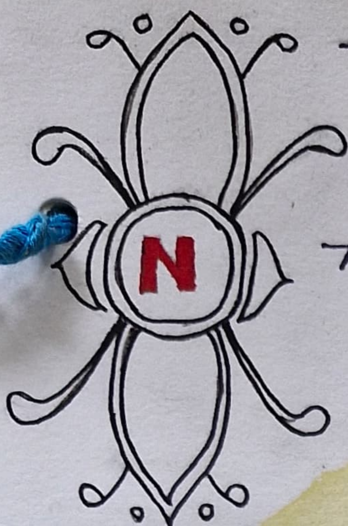

ইয়াৰ উপৰিও সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰতো উল্লেখযোগ্য পৰিৱৰ্তন দেখা গৈছে। বিশ্বায়নৰ প্ৰভাৱ বহু গুণে পশ্চিমীয়া জীৱনশৈলী পোচাক-পৰিচ্ছদ আৰু ভাষাৰ প্ৰতি আকৃষ্ট হৈছে। ইংৰাজী আৰু অসমীয়াৰ মিশ্ৰ ভাষাৰো ব্যৱহাৰ বৃদ্ধি পাইছে, যিয়ে পৰম্পৰাগত ভাষা-সংস্কৃতিৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলাইছে। অৱশ্যে বহু Influencer য়ে বিহু উৎসৱ, পৰম্পৰাগত খাদ্য লোকসংগীত আৰু আঞ্চলিক ঐতিহ্যৰ প্ৰচাৰ কৰি অসমীয়া সাংস্কৃতিক নতুন প্ৰজন্মৰ আগত উপস্থাপন কৰিছে। ইয়াৰ মাজেৰে স্থানীয় সাংস্কৃতি বিশ্বমঞ্চত স্থান লাভ কৰাৰ সুযোগ পাইছে।

তথাপি Influencer Economy ৰ কিছুমান চিন্তনীয় ঋণাত্মক দিশো আছে। অধিক follower আৰু like লাভ কৰা প্ৰতিযোগিতাই যুৱ সমাজত মানসিক চাপ আৰু উদ্বেগ বৃদ্ধি কৰিছে। আনৰ আড়ম্বৰপূৰ্ণ জীৱনশৈলী দেখি বহুতে নিজ জীৱনৰ সৈতে তুলনা কৰি অসন্তুষ্টি অনুভৱ কৰে। ইয়াৰ উপৰিও, বাণিজ্যিক প্ৰচাৰৰ ফলত সমাজত ভোগবাদী মানাজৰ আৰু বস্তুবাদৰ প্ৰৱণতা বৃদ্ধি পাইছে, যিয়ে নৈতিক মূল্যবোধৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে।

সেয়ে ক'ব পাৰি যে Influencer Economy সমাজ আৰু সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰত এক শক্তিশালী প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিছে। ই একে সময়তে সুযোগ আৰু প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা দুয়োটা প্ৰদান কৰিছে। সঠিক সচেতনতা, মূল্যবোধৰ সংৰক্ষণ আৰু দায়িত্বশীল ব্যৱহাৰৰ জৰিয়তে ইয়াৰ ইতিবাচক দিশবোৰ গ্ৰহণ কৰি ঋণাত্মক প্ৰভাৱ সমূহ হ্ৰাস কৰা সম্ভৱ। সমাজৰ সুস্থ বিকাশৰ বাবে এই নতুন ধাৰাটোৰ বিবেচনাপূৰ্ণভাৱে গ্ৰহণ কৰাটো অত্যাৱশ্যক।

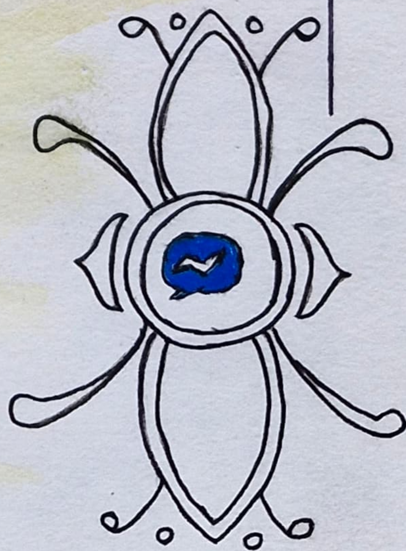

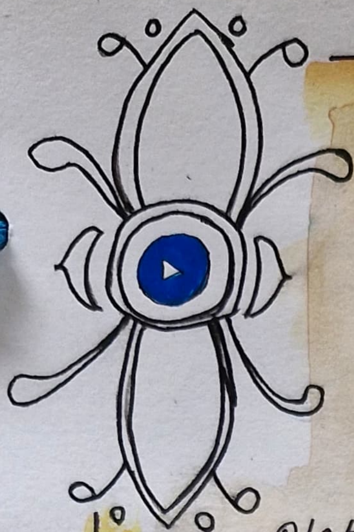
Healing minds in a Hyper-connected World: From Pressure to Inner Peace

~ Bhumika Devi

In today's hyperconnected world, we are constantly plugged in scrolling, liking, sharing and responding to everyone and everything. Digital technologies are reshaping how we live, work and relate to one another and not always in healthy ways. Platforms such as Instagram and facebook keep us updated in real time, but also expose us to comparison, unrealistic standards, and the pressure to always be available. It shows us the lavish life every common being wants but cannot believe in its authenticity. While techno-logy connects us globally, it can quitely disconn-ect us from ourselves.

The pressure to respond instantly, maintain a perfect online image and keep us with endless information often leads to anxiety, stress and emotional exhaustion. Notifications interrupt our focus, disturb our sleep and reduce the quite moments our minds need to

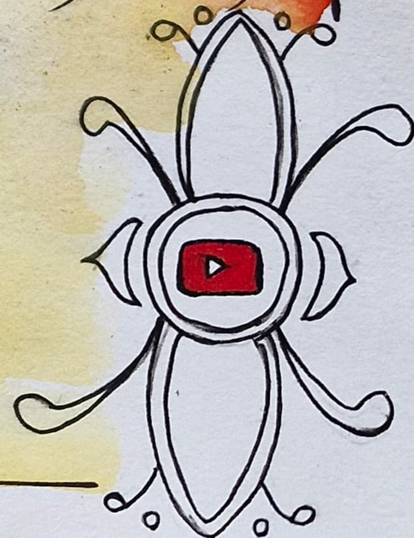

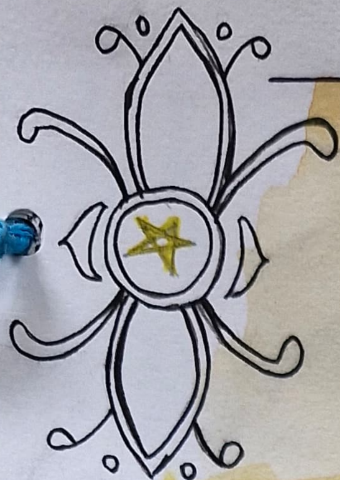

recharge. Overtime, this constant stimulation can create a sense of restlessness and inner chaos. With over 5.52 billion internet users worldwide and more than 5.2 billion active social media identities, digital platforms are part of daily life for most. Yet this connectivity comes with psychological costs. Globally, nearly one in eight people lives with a mental health condition, including anxiety and depression and these challenges are often amplified by digital exposure. Research shows 41% of Gen Z individuals feel anxious, sad or depressed because of social media while 70% of adults experience sleep problems linked to screen use before bed.

Studies also find that early smartphone ownership (before age 13) correlates with poorer emotional regulation and higher rates of suicidal thoughts in young adulthood, suggesting lasting impacts of digital immersion on mental well being.

Balancing digital participation with intentional use and real life relationships can transform connectivity from a source of

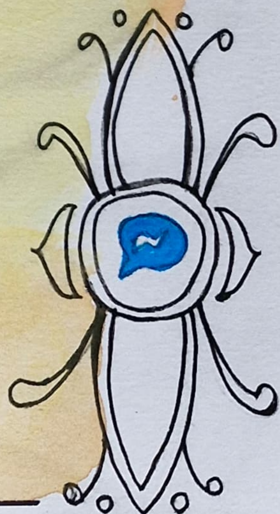
Stress into a tool for wellbeing enabling minds to heal even in an always on world. Healing begins with awareness. Setting digital boun-daries such as limiting screentime and turning off unnecessary notifica-tions create space for mental clarity. Practicing mindfulness through medication, Journaling or deep breathing helps restore balance. Spending time offline, engaging in real conver-sations and reconnecting with nature strengthens emotional well being. Yet technology isn't the enemy, it's how we engage with it that matters. To shift from pressure to peace, individuals can set digital boundaries like scheduled screen times. curate online content to reduce compa-rison and prioritize offline social interac-tion and mindfulness practices. These practices help reduce anxiety and cognitive overload while enhancing presence and real world connection.

Inner peace is not about rejecting technology but using it intentionally. While we choose presence over pressure and balance over burnout, we

reclaim control of our minds. In a world that never logs off, true healing lies in learning when to pause.

From Creativity to Capital: When Orange is becoming the New Gold

— Sibangee Dutta

In the 21st century, the wealth of a nation is no longer measured solely by the gold reserves or by the smoke rising from its factories. Today, a new kind of currency is taking centre stage: the power of imagination. In our economics textbook, the traditional models like the Solow-Swan Growth model, once attributed long term economic expansion to 'technological progress' — a mysterious 'residual' that remained after accounting for labour and capital. Today, that residual has a name and vibrant hue: The Orange Economy.

The conceptual origin of the Orange Economy was discussed as early as 2001 by the British economist John Howkins, the specific nomenclature of the Orange Economy was popularized in 2013 through a seminal manual titled "The Orange Economy: An Infinite Opportunity" authored by Felipe Buitrago Restrepo and Iván Duque Márquez for the Inter-American Developement Bank. They argued that the creative sector encompasses an immense wealth of talent, intellectual property, and cultural heritage that had remained largely 'invisible' because it did not fit into traditional industrial classifications.

The choice of the colour orange was a deliberate symbolic act, drawing inspiration from the pigment used in ancient Egypt to adorn the tombs of pharahs, a colour that has historically been associated with creativity, identity and the tranformational power of ideas across Egyptian, Indian and Native American cultures.

The Orange Economy is built on three pillars – content, creativity, and culture – and operates as a production model where goods and services derive intellectual value from the expertise of their creators. With technological advancement, it has expanded into digital domains including telecommunications, robotics, coding, gaming, animation and high level content creation, while continuing to support traditional sectors like advertising, architecture, crafts and performing arts. According to UNESCO, the creative economy contributes about 3% of global GDP and supports nearly 30 million jobs worldwide. In India, the media and entertainment sector reached ₹2.5 trillion (around $30 billion) in 2024 and is projected to grow to ₹3.06 trillion by 2027, with digital media contributing nearly one third of the revenues. Backed by strong macroeconomic performance – 8.2% real GDP growth in Q2 FY2025-26 and projections of becoming the world's third largest economy by

2030 - India has a solid foundation to emerge as a global leader in the Orange Economy. The Economic Survey 2025-26 highlights live entertainment and concerts as fast growing urban drivers, with the sector crossing ₹ 10000 crore in 2024. Major stadium events in cities like Ahmedabad and Navi Mumbai boosted tourism, hospitality and gig employement.

The most definitive signal of the government's commitment to this new gold came with the Union Budget 2026-27. An allocation of ₹ 250 crore was made for talent developement in the AVGC (Animation, Visual effects, Gaming and Comics) sector. Content Creator labs will be set up across 15000 secondary schools and 600 colleges. The initiative is led by the Indian Institute of Creative Technologies as a National Centre of Excellence. A new National Institute of Design is proposed in eastern India, reinforcing regional creative developement. The AVGC sector alone is expected to require 2 million professional by 2030.

If the orange Economy is the ecosystem, then creators and influencers are its lifeblood and digital platforms like Instagram and You Tube are the new marketplace. This growth is not merely about celebrities, it is about the rise of micro influencers and regional creators who build relatable, authentic content that shapes consumption patterns more effectively than traditional advertising.

The journey of Bhuvan Bam (BB Ki Vines) is a classic example of digital success. Starting as a café musician in Delhi, he became India's first independence creator to cross 20 million subscribers. Similarly, Prajakta Koli (MostlySane) turned a failed radio internship into massive You-Tube success, gaining over 15 millions followers and expanding into global advocacy. In South India, creators like Harsha Sai focus on philanthrophy content, inspired by global creators like Mr. Beast, reinvesting ad revenue into large scale social initiatives.

In Assam, influencers like Bikash Chetry, prominent vlogger and You Tuber with 1·3 million followers and lifestyle creators like Dimpu Baruah demonstrate how regional identity can command a massive digital audience through his Nalbaria accent. These creators are not just entertainers they are niche entrepreneurs who bridge the gap between traditional heritage and modern consumption.

While the Orange Economy is a powerful engine for job creation, it brings with it a complex set of challenges characterized by the paradox of digital consumption. The Economic Survey 2025-26 documents the human cost of deep digital penetration, linking compulsive social media use and gaming to anxiety, depression, sleep disruption and declining academic performance among the youth. To adress this concern, the surveys emphasize a "digital diet" or "digital detox"

— a conscious effort to reduce online addiction. The policy question arises: Can we celebrate digital creativity while simultaneously confronting digital dependence? This is particularly relevant as education systems begin promoting participation at the school level through creative labs. Furthermore there is an environment dimension: the energy cons^{m} of digital technologies and the carbon footprint of massive data centers required for cloud computing and VFX rendering are growing concerns that the sector must address to remain sustainable.

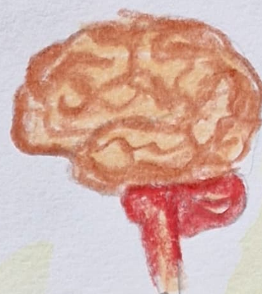
However the job creation potential remains the most compelling argument for the expansion of the Orange Economy. The sector already supports over 10 million livelihoods directly and indirectly in India. Creative occupations pay nearly 88% higher wages than non creative roles, signifying that a shift toward the Orange Economy is a shift toward higher productivity and income.

Thus, the Orange Economy is not just an addition to the modern economy, it is a transformation of the economy itself. It represents a world where the 'invisible' talent of millions is finally recognized, counted and institutionalized. From the motor vloggers of Guwahati to the social media activists of Mumbai and the tech-innovators of Bangalore, the people of India are turning their creativity into capital. In this new era, orange truly is the new gold, and the nation's ability to "squeeze the orange" for more juice through smart regulation.

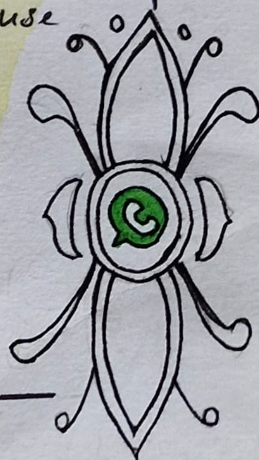

The Economic Psychology of Social Media

~ Anushka Neog

In the past, we compared ourselves with our neighbours, Now, we compare ourselves with the entire world. One small scroll through social media is enough to make our perfectly normal life feel strangely inadequate. Someone posts vacation pictures and suddenly we feel we deserve a trip too. Someone buys a new outfit and our wardrobe starts looking outdated. Someone uploads a picture of an expensive latte and our regular cup of tea feels suddenly too ordinary. Slowly, our "wants" begin to disguise themselves as "needs". Economics tells us that consumers are rational, that we think carefully before spending our money. But social media has quitely challenged that assumption. Often, we do not buy because we truly need something but rather because we do not want to feel left behind. No one posts about saving money. No one shares their fixed deposits

receipt with pride. But shopping bags, new phones and perfectly curated pictures flood our feeds. Spending becomes visible and celebrated, while saving remains silent and invisible.

And then there is the algorithm. The moment we search for a pair of shoes, they start appearing everywhere, as if the market has learned to whisper directly into our ears, "Go on, you know you want it".

We scroll for entertainment.

We compare without noticing.

And somewhere along the way, we spend.

Social media may be free to use. But the real cost often comes from our own pockets.

Visual Market, Real Society

~Udesna Saikia

Virtual marketing refers to use of digital techniques to achieve strategic marketing and sales goals without relying on traditional marketing strategies such as networking at live events, face-to-face meeting or trade show. Virtual marketing seeks to spread information about a product or service from person to person by words of mouth or sharing via the internet or email. In COVID-19 all business development has jumped to virtual platforms and goal of this marketing to create exponential growth.

Benefits:

- It offers a more affordable alternative to the traditional marketing.
- The software allows users to track the

performance of their business.

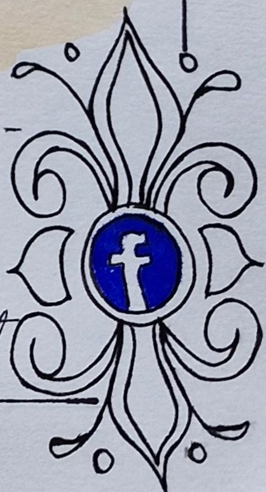
- Business can use their virtual platforms to build their company's brand.
- This helps to create a multiplier effect and has the capacity to improve sales.
- This gives small start-ups opportunity to go global via huge exposure provided.

E-markets are a rich domain of trade and entrepreneurial activity. There is a vast amount of information which resides within the e-markets and the Internet generally which assists market forces and traders alike. Little has been done to harness the rich information flowing through e-markets in order to facilitate nego-tiation and trade. "The value of the Internet and IT lies in their capacity to store, analyse and communicate information instantly, anywhere at negligible cost" [Economist, 27 Sep. 2000]

Positive Effects of E-Commerce on Society

- Convenience

Shopping online can be a lot more convenient than heading out to a shopping centre to find what you want. Instead, you can simply sit at home with access to the internet

and order away.

• Disabled & Elderly

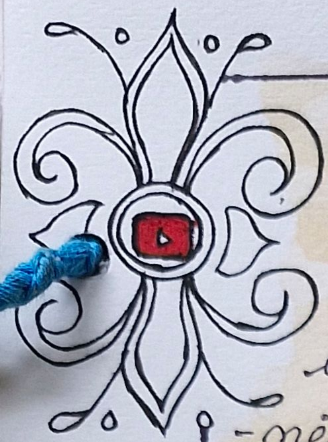
Those who suffer from disabilities, whethere they are physical or mental, or old age can often strue-ggle to go shopping in your regular shopping mall. This can become more of a problem when living greater distances from town centres. Online shopping allows these individuals to stay in the comfort of their own home when ordering the products and services they desire.

• Time Saving

Ordering an item online through an e-commerce site takes a lot less time when compared to travell-ing to your nearest store.

• Information Availability & Price Comparison

The internet is filled with information and with the use of search engines like Google almost anything can be found out reather quickly. When you involve online shopping with these abilities you can easily find the best price for the product you are searching for without having to travel from retailer. Google Shopping is an example of a product search engine that finds the best price at the selling stores.

• New Businesses

When starting off a new business it can be mega-expensive to get it all up and running if you are planning on being a brick orga-nisation. The start-up and running costs for having your business start with an online presence is much cheaper than getting a shop and a place for product storage.

Negative Effects of E-Commerce on Society

• Unemployment

Some organisations or businesses move from being a brick organisation, where they are based in a store, and move to become an online, more globally available company and therefore have no need for the staff they have employed in their stores.

• Uncertainty

As there are some websites out there with the purpose to scam some people are afraid of entering their credentials online and they can't be blamed. There are trusted sites out there and they are multiple ways to detect whether they are official sites or not. PayPal is an online payment method that people cas use that keeps your credential information private from the trader. The online trade will then work with PayPal

meaning that none of your payment details are shared with the company you a buying from.

• Security Issues & Customer Trust

It is important to provide a safe and secure online shop for a customer when their trying to buy products from you. This helps create a greater customer trust and ensure them that they can place an order without any worries to help encourage additional business with that customer in the future. The business will need to make sure that a safe gateway is available and that the information is secured when the customer makes the payment

• Returns & Complaints

If there is a product malfunction then the customer is going to want a replacement or refund giving that it was not their fault, if it arrived damaged for example. With a business that is solely based online it can be a lot of hassle for the customer to sort out a return or a refund as they can't simply walk into their nearest corresponding store. This can also create a bad experience for the customer and it is likely they will not be coming back to your shop again.

• Direct Communication & Product Experience

When you order a product online the customer will have no face-to-face contact with the salesperson and no hands-on experience with the product. Instead, the product will usually have a few images to get an idea of the product along with a product description. Sometimes these images and descriptions can't make communica-tion efficient. People prefer to order all their products and things they want online under most circumstance-s. People find it much easier and to have a lot less hassle than searching through the shops in their local shopping centre to find the item that they want to later find out they could of had it cheaper online or that they don't have it in their size in that store. The downside of this is that item ordered can take up to five days for it to arrive depending on the type of delivery selected but it is seen that people had very less bad experience with delivery delays as of yet.

The Economic Network of Social Media

~Sanghamitra Das

Social media has evolved far beyond a tool for staying in touch today, it is a vast economic networks that affects global trade, advertising, business growth, and digital innovation. According to Digital 2025 Global Overview Reports published by DataReportal, more than 5 billion people worldwide use social media which is over 60% of the global population and this figure continues to rise each year, showing the scale of digital engagement.

One of the strongest economic impacts of social media is in digital advertising. In 2023, global social media advertising spending reached approximately $207 billion and continues growing at a double-digit rate as companies shift more of their marketing budgets online. Businesses prefer social media advertising because platforms provide targeted audience reach, meaning ads can be shown to users based on age,

interests, location, and online behaviour, which increases return on investment when compared to traditional media.

The influencer economy is another key pillar in this network. Influencers are individuals with large followings who collaborate with brands to promote products and services. This sector has grown significantly. Estimates suggests the global influencer marketing industry was worth over $21 billion in 2023, reflecting brand's willingness to directly tap into audiences via social media creators. As a result, new career paths have emerged, including social media managers, content creators, and digital marketing experts, all of which depend on the economic infrastructure of social platforms.

Social media has also reshaped e-commerce. A growing number of consumers discover products through social media posts and ads, and companies now integrate shopping directly into social apps. This has strengthened the social commerce market, where sales are driven by online engagement.

In India, the economic role of social media is particularly notable.

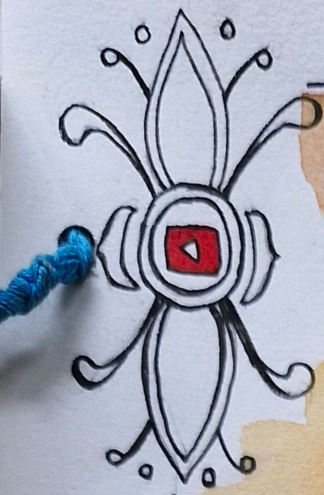

Government-related data compiled by DataReportal shows that there were nearly more than 450-490 million active social media users in India by early 2025, representing close to one-third of the country's population. At the same time, India's broader digital economy of which social media is an important component is recognised by the government of India as a major contributer to national growth, with digital platforms expected to account for nearly one-fifth of India's GDP by 2029-30.

However, this economic network comes with challenges. Data privacy, cyber fraud, and algorithmic volatility can harm businesses and users alike. Governments and regulatory bodies are increasingly working to improve digital safety standards and protect consumers, while enhancing digital literacy so that all users can benefit from economic opportunities online.

Thus, the economic network of social media is far-reaching. It supports global advertising and commerce, creates employment opportunities and contributes to

national digital economies. As social media becomes even more em-bedded in daily life, its economic influence will continue to expand making it both an engine of growth and a critical area for thoughtful policy and innovation.

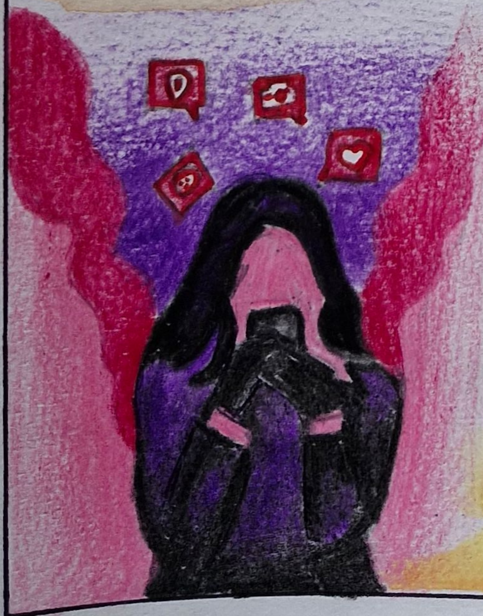
Out of Clock, Out of mind Out of Control : A FOMO Economy

~Pummy Tripathi

Once upon a time, economics concerned itself with land, labour, capital, and the mysterious species known as "human needs". Today, it has evolved. The modern economy is powered by a far more renewable resource: anxiety. More precisely, the fear that someone, somewhere is buying something you are not.

Welcome to the Age of FOMO, the fear of Missing Out, where scarcity is no longer accidental but carefully curated, algorithmically timed, and aesthetically packaged.

In classical economics, demand arose because people required goods. In the FOMO economy, demand arises because goods might disappear before we can post about them. The product is not merely consumed; it is

performed. A purchase is incomplete unless witnessed, liked, shared, and envied. Globally, consumers now live in a perpetual state of countdown. Flash sales last for six hours. "Limited drops" vanish in minutes. Online carts issue gentle threats. Only two left! This is less a marketplace and more a psychological thriller. The invisible hand of the market has been replaced by the trembling finger hovering over the "Buy Now" button.

India, with its vibrant mix of aspiration and digital acceleration, has embraced FOMO with entrepreneurial enthusiasm. The country that once debated whether to repair an old appliance or replace it now upgrades phones faster than it updates public policies. Festive seasons, historically associated with spirituality and family, has been logistically exercise in securing discounts before relatives secure them first.

Earlier, one bought clothes for Diwali. Now, one must also buy the pre-Diwali sale outfit, the post-Diwali clearance outfit, and the "Just Arrived" collection that appears mysteriously three days later. The festival of lights has been joined by the

festival of lightning-fast deliveries.

The genius of the FOMO economy lies in its ability to transform abundance into perceived scarcity. Warehouses are full, but consumers are told the opportunity is fleeting. The message is clear: you are not purchasing an object; you are purchasing relief — relief from exclusion, irrelevance, and the horrifying possibility that your peers are living marginally better lives.

Technology has only sharpened this dynamic. Algorithms observe us with anthropological precision. They know when we hesitate, what we compare, and exactly how insecure we feel about our choices. If Adam Smith were alive today, he might revise his theory to include the "invisible notification," nudging individuals toward purchases they never intended to make.

Ironically, the more connected the world becomes, the more competitive consumption appears. A student in Guwahati, a professional in Mumbai, and a shopper in New York now confront the same global parade of must-have items. Cultural differences persist, but the impulse is universal: if everyone else is acquiring, we

must not be left behind.

This has produced a curious shift in consumer behaviour. Satisfaction is no longer derived from utility but from immediacy. The joy of ownership fades quickly, replaced by anticipation of the next acquisition. Goods move from "essential" to "obsolete" at record speed, sometimes without even being opened.

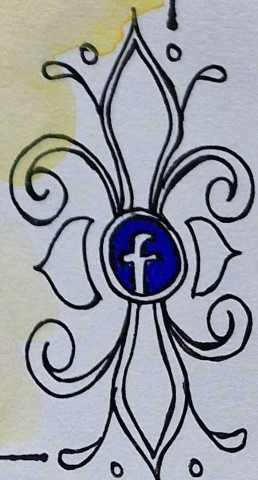
Economists once worried about under-consumption. Today, we face hyper-consumption driven not by need, but by narrative — the story that life is always happening elsewhere, better, faster, and with free shipping.

The environmental consequences, though less amusing, are equally dramatic. The planet now bears the cost of our urgency. Products designed for months of relevance generate waste destined to last centuries. In chasing what is "trending" we risk making sustainability permanently unfashionable. Yet satire aside, the FOMO economy reveals something deeply human. Consumption has become a language of belonging. People are not merely buying things; they are buying participation in a rapidly moving world.

Perhaps the real scarcity is not products, but pause – the ability to step back and ask whether missing out might occasionally be a form of freedom.

Until then, the sale continues. Limited times only. Terms and conditions apply.

গল্পৰ পেৰা

নিউয়ৰ্কত অসীম

নিউয়ৰ্কৰ চাৰিওদিশে দিন যেন পোহৰ আৰু কোলাহল। ব্যস্ত ভৰা এটা বাটত সকলো গৈ আছে। চঞ্চল জীৱনৰ ৰঙীণ সময় অতিবাহিত কৰিছে সকলোৱে এই নিউয়ৰ্কৰ মাজমজিয়াত। অসীমেও এলিনাৰ হাতত ধৰি কোনোবা ইংলিছ গানৰ লহৰত মগ্ন হৈ আছে। এলিনা আৰু অসীম দুয়ো কলম্বিয়া বিশ্ববিদ্যালয়ত অধ্যয়ণৰত। প্ৰথমতে, বেষ্টমেট তাৰপাছত বেষ্টফ্ৰেণ্ড আৰু এতিয়া লাহে লাহে দুয়োৰ সম্পৰ্ক প্ৰেমলৈ আগবাঢ়িছে। বিশ্ববিদ্যালয়ত একেলগে থকাৰ উপৰিও আজিকালি বেছিভাগ সময় দুয়োকে নিউয়ৰ্কৰ অলিয়ে গলিয়ে একেলগে দেখা পোৱা যায়। অসমত জন্ম হোৱা অসীমে অসমীয়া যেন লাহে লাহে পাহৰিব ধৰিছে। নিজস্বতা হেৰুৱাই পশ্চিমীয়া ৰঙীণতাত বুৰ যোৱা অসীম আজি নিউয়ৰ্কৰ বতাহত বিলীন। অসীমৰ দুবাহুত এলিনা। দুয়ো অলপ নিচাত আছে। অসীমে নিজৰ গাড়ীৰে এলিনাক ঘৰত থৈ দিও নিজৰ ৰুমলৈ গ'ল। কিবা এটা অচিনাকি অথচ ভাল লগা অনুভৱে তাক বুৰাই পেলাইছে। সি গাৰুটো তিয়াই বিচনাত পৰি চকুহাল মুদি দিলে।

দুদিন আছে মাত্ৰ, গোটেই বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত দুৰ্বাৰ ব্যস্ততা। কি পিন্ধিব, কাৰ লগত নাচিব, কি নাচিব এইবিলাকেই আলোচনা। 'Bacchanal' সকলোৱে আগ্ৰহেৰে ৰৈ থকা কলম্বিয়াৰ এটি ৰঙীণ নিশা। এটা ধুনীয়া বেগুণী ড্ৰেছত এলিনা আৰু কাষতে অসীম।

'What a wonderful performance dude'

'We love it darling'

আৰু নানা কথাই 'Bacchanal'ৰ পাছদিনা অসীম আৰু এলিনাক উপচাই পেলাইছে। ৰাতিপুৱাৰ পৰাই 'Thank You' দি ওৰ নোপোৱা অসীম আৰু এলিনাৰ একেটা ৰাতিতে ভাইৰেল। সিঁহতৰ নাচ কেৱল কলাপ্ৰিয়াৰ মাজতেই নহয় গোটেই নিউয়ৰ্কতেই চৰ্চা হৈছে।

'New York dance festival'

ডিজিটেল পৰ্দাৰ খনলৈ চাই তৃপ্তিৰ হাঁহিৰে সোমাই গৈছে অসীম আৰু এলিনা। 'Hello Elena'. তাই ঘূৰি চাই চকু থৰ হ'ল। তাইক আলিংগন কৰি ষ্টেফিন তাইৰ খবৰ ল'লে। ক'ৰবাত পুৰণা স্মৃতিয়ে তাইক জোকাৰি গ'ল।

"Next up, we have an incredible performance by Ashim and Elena. Get ready to be amazed – let's welcome them'.

হাততালিত বুকু চপচপাইছে অসীমৰ। এলিনা, এলিনা ক'ত? অসীমৰ আৰু ভয় লাগিবলৈ ধৰিলে। সি মকালো তাতে এৰি এলিনাক বিচাৰিবলৈ ধৰিলে। নাই তাই, ক'তো নাই। শেষত সি তাইৰ মোবাইলটো ট্ৰেক কৰি তাইক লৈ যোৱা গাড়ীখনৰ পিছে পিছে গ'ল। কিন্তু হঠাৎ গাড়ীখন নোদেখা হৈ গ'ল। সি অলপ দূৰ যোৱাৰ পাছত এখন ৰখাই থোৱা গাড়ী দেখিলে আৰু অলপ আঁতৰতে তাৰ নিজৰ গাড়ী ৰখাই সি চাবলৈ গ'ল। তাৰ পিছত কোনোবাই চুই তাক মাতিলে। হঠাৎ সি উচপ খাই উঠিল আৰু ঘূৰি দেখে এলিনা আৰু ষ্টেফিন। এটা ৰহস্যময়ী হাঁহিৰে সিতে ষ্টেফিনে তাৰ ফালে চাইছে আৰু ষ্টেফিনৰ হাতত বান্ধি থৈ আছে এলিনা। তাৰ আৰু বুজিবলৈ বাকী নাথাকিল। সি সিঁহতক তাতে

এৰি দৌৰি আহোতে অন্যমনস্ক অসীমৰ মুখৰ আগেৰে এখন জেঙৰ বালেৰয়ে এক খুন্দিয়াবলৈ লওঁতেই সি চেপ খাই উঠিল। সোনটো, সোনটো দৰ্জা খোল। বাহিৰত অসীমৰ মাকে চিঞৰিছে। দেউতাকেও মাতিছে। সি কল্পনাৰ পৰা বাস্তৱলৈ ঘূৰি আহিল। লাহেকৈ দৰ্জাখন খুলি দিলে। আৰু মাকে এক সাৰটি ধৰিলে। এইয়া প্ৰথম নহয় আগতেও সি বহুবাৰ এনেকুৱা কৰিছে। কল্পনাত বিভোৰ হৈ সি সকলো পাহৰি যায়।

বন্ধ কোঠা এটি। খেলিমেলি হৈ পৰি থকা 'American Comics' 'Video game' মোৰ টেবুলৰ লেপটপত লাগি থকা 'thriller series' কানত headphone, এই ভাৰ্চুৱেল পৃথিৱীখনত জীয়াই আছে অসীম। বাস্তৱৰ সুন্দৰতাখোৰ মোহাৰি ভাৰ্চুৱেল পৃথিৱীত খন্তেকীয়া সুখ বিচৰা অসীমৰ দৰে হাজাৰজন আমাৰ মাজত আছে। সেয়ে আজিৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে depression শব্দটো জীৱনৰ অংশৰ দৰেই হৈ পৰিছে। আত্মহত্যাৰ সংখ্যা গড় হিচাপত বাঢ়িছে। আৰু ইয়াৰে ৬০% ছাত্ৰ-ছাত্ৰী। ভাৰ্চুৱেলটিৰ গ্ৰাসত পৰা আজিৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী।

— প্ৰস্তুতি নেওগ

সৰিভ্ৰমী

ক্ৰিং ক্ৰিং ....

ওচৰতে থকা ফোনটোৰ পৰা অহা ভাইব্ৰেচনৰ শব্দত উচপ খাই উঠিল মায়া। বিনিদ্ৰ ৰজনীৰ অসম্পূৰ্ণ নিদ্ৰাৰ স্পষ্টতা তাইৰ মুখত জিলিকি উঠিছে। যেন তাইৰ নিদ্ৰা আজি কোনো চিকাৰীৰ জালত আবদ্ধ। আকাশত দিনমণিয়ে এটি নতুন প্ৰভাতৰ যো-জা কৰাত ব্যস্ত। চৰাইবোৰো যেন সাজু হৈছে নতুন দিনটোৰ বাবে। সকলোৰেই যেন গতি কৰিব বিচাৰিছে এটি নতুন দিৱসৰ সন্ধানত। মাথো পাৰা নাই মায়াই। কোনো কেনভাচত নিবদ্ধ প্ৰস্তৰ চিত্ৰৰ দৰেই মায়া নিস্তব্ধ।

'Maya- the thrift Queen' - বৰ্তমান ডিজিটেল পৃথিৱীৰ এক অন্যতম জনপ্ৰিয় নাম। লাখ লাখ অনুৰাগীৰে সৈতে নিতৌ Like, Comment, আৰু Share ৰ বিনিময় কৰা মায়া সকলোৰে এখনি চিনাকি মুখ। ডিজিটেলৰ জগতত মায়া এজনী সাধাৰণ যুৱতী নহয়। অত্যাধুনিক AI সমৃদ্ধ লাইটিং আৰু ৰঙীণ কেমেৰাৰ সন্মুখত নিজৰ জীৱনৰ প্ৰতিটো সৰু বৰ মুহূৰ্তক আবদ্ধ কৰি জনমানসলৈ আগবঢ়াই দিয়াই আছিল তাইৰ

দিনটোৰ মুখ্য কৰ্ম। নিজৰ জীৱনক বিলাই দিয়াৰ বিনিময়ত তাই লাভ কৰিছিল ভিন্ন বিজ্ঞাপনৰ সুযোগ। প্ৰসাধনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ভিন্ন ৰন্ধন সামগ্ৰীৰ বিজ্ঞাপনেৰে তাইৰ সেই ভিডিঅ'বোৰ সমৃদ্ধ কৰি তুলিছিল। প্ৰতিদিনেই ন'ন' সামগ্ৰীৰ বিজ্ঞাপনৰ ভিডিঅ' কৰিবলৈ ঘাঁটতে জমা হোৱা হাজাৰ হাজাৰ কাৰ্ডবোৰ্ডত জমা হৈ ৰৈছিল একাৰ ব্যৱহাৰ কৰি পৰিত্যাগ কৰা দামী জোতা, হেণ্ড বেগ, ৰন্ধন সামগ্ৰী আৰু যে কত কি? মায়াই এটাই কথা অনুভৱ কৰিছিল এই গতিশীল অৰ্থনীতিত মায়াৰ জীৱনৰ প্ৰতিটো মুহূৰ্তক তুলি ধৰা টোৱেই সম্পদ আৰু যদি তাই তাত নতুনত্ব দেখুৱাব নোৱাৰে তেন্তে তাইৰ অস্তিত্বও নোহোৱা হৈ যাব।

কিন্তু! হঠাৎ সেইদিনা সকলো সলনি হৈছিল। তেতিয়াৰ পৰাই মায়া যেন ক্ষন্তেকৰ বাবে বাকৰুদ্ধ হৈ পৰিছিল।

সেইদিনা আছিল ৰবিবাৰ। প্ৰতি দিনাৰ দৰে ৰাতি ৮ বাজি ৩০ মিনিটত 'Maya- the swift Queen' ত আৰম্ভ হৈছিল লাইভ ষ্ট্ৰীমিং। মায়াই সেইসময়ত এটা প্ৰসাধনৰ সামগ্ৰীৰ গুৰুত্বতাৰ বিষয়ে কৈ আছিল। হঠাৎ এজন অনুৰাগীৰ এটা প্ৰশ্ন স্ক্ৰীণত জিলিকি উঠিছিল,— "মায়া, তোমাৰ কথা শুনি মই Overtime কাম কৰি এই সকলোবোৰ কিনিলোঁ, এতিয়া মোৰ হাতত টকাও নাই আৰু কোঠাটোও আবৰ্জনাৰে ভৰি পৰিছে। এইবোৰে তোমাক সঁচাকৈয়ে সুখী কৰেনে?"

"মায়া কি ভাবি আছা?"— ঈমানদেৰি অতীতৰ ঘটনাটোত ডুব গৈ থকা মায়াৰ উদয়ৰ মাতত তন্ময়তা ভাগে। উদয়, মায়াৰ সুখ-দুখৰ লগৰী। এই উদয়ক নিজৰ কৰিবৰ বাবে কিমান যে যুক্তি তৰ্কত

লিপ্ত হ'ব লগা হৈছিল। অথচ Like আৰু Comment ৰ পাছত দৌৰি মায়াই যেন পাহৰি গৈছিল উদয়ৰ কোলাত মূৰ থৈ জোনাক গলাৰ নিশা তৰা গণনা কৰা দিনবোৰ। উদয়ো ব্যস্ত হৈছিল নিজৰ জীৱনত আৰু অজানিতে গঢ়ি উঠিছিল এক অভ্ৰভেদী দেৱাল।

মায়াই উদয়ক কৈছিল। বুকুৰ গভীৰতম কোণত থকা সমস্ত পুঞ্জীভূত আৱেগৰ বহিঃপ্ৰকাশেৰে উদয়ক মায়াই কৈ গৈছিল সকলোবোৰ। সকলো পাইও নিজৰ ৰঙীণ পৃথিৱীত মগ্ন হৈ সৰ্বস্বতাক হেৰুৱাই দিগবিদিক হৈ থকা মায়াক সেইদিনা সাৱটি লৈছিল উদয়ে। এজন স্থপতিবিদ হিচাপে উদয়ে নিজেও জানিছিল যে সৌন্দৰ্য বাহ্যিক আৱৰণত নহয়, বৰঞ্চ তাৰ অন্তৰালত নিহিত ধাৰণা আৰু স্থিৰতাতহে থাকে। যাৰ বাবে তাৰ বুকুত কুৰুকি কুৰুকি সোমাই পৰা মায়াৰ সমীপত উদয়ে তুলি দিছিল এটি ধূসৰ ৰিক্ত কাৰ্ডবোৰ্ডৰ বাকচ।

মায়াই নিজৰ অশ্ৰুসিক্ত নয়নেৰে উদয়ৰ ফালে চাই সুধিলে - "কি এইটো উদয়? ইয়াতচোন একোৱেই নাই?"

উদয়ে মায়াৰ চকুলৈ চাই মৰমেৰে ক'লে – "মায়া, এই ৰিক্ততাই হৈছে তোমাৰ শক্তি। তুমি ইমান দিনে কেৱল এই বাকচটো ভৰাবলৈ চেষ্টা কৰিলা - প্লাষ্টিকেৰে, কাগজেৰে অথবা কৃত্ৰিমতাৰে। কিন্তু এই খালী বাকচৰ ভিতৰ বেছি নহয়, ইয়াত আছে সৃষ্টিৰ এক বিশাল আকাশ। এই যে ডিজিটেল পৃথিৱীখন ঠিক এক ফোপোলা বাহঁৰ দৰেহে। ইয়াক সামগ্ৰী হিচাপে গণ্য নকৰিবা। ই হ'ল এটা বিচাৰ। মানুহক তুমি বন্ধু কিনিবলৈ নহয়, বৰঞ্চ জীয়াই থাকি নিজৰ লগতে আনক ভাল পাবলৈ শিকোৱা। ৰিক্ততাৰ পৰাই আৰম্ভ হ'বলৈ দিয়া

তোমাৰ প্ৰকৃত সৃজনীশীলতা ।

উদয়ৰ কথাই মায়াক দিছিল জীৱনটো ন'কৈ চাবলৈ এক অন্যতম সুযোগ । ভাৰ্চুৱেল পৃথিৱীৰ চকমকতাৰ অন্তঃত তাই উপলব্ধি কৰিছিল যে তাই কেৱল বিক্ৰেতা নহয়, তাই এজনী শিল্পীও । এক ব্যতিক্ৰমী পদক্ষেপেৰে আগু হৈছিল মায়া । সেইদিনা তাই ইউটিউবৰ চেনেলত প্ৰচাৰ কৰিছিল এটি বিশেষ ভিডিঅ', য'ত পূৰ্বৰ দৰে কোনো বিজ্ঞাপন নাছিল; তাৰ পৰিৱৰ্তে আছিল উদয়ে দিয়া সেই 'বিক্ত ঝকচ'ৰ কাহিনী । তাই কৈছিল কেনেকৈ কম সামগ্ৰীৰেও গঢ়িব পাৰি এটা সৰল - অথচ সুখী জীৱন ।

মায়াৰ এই নতুন পদক্ষেপে কঢ়িয়াই আনিছিল এক নৱতম ধাৰা । তাইৰ অনুৰাগীসকলে বুজি উঠিছিল যে অনাৱশ্যকভাৱে কেৱল বস্তু ক্ৰয় কৰিয়েই বা কোনো ধাৰাত উটি ভাঁহি যোৱাতকৈ, থকাখিনিক আদৰি লৈ তাৰ মাজত থাকি আপোন মানুহৰ লগত সুখী হোৱাটোৱেই প্ৰকৃত সুখ, প্ৰকৃত প্ৰাপ্তি ।

আজি শুক্ৰেশ্বৰৰ পাৰত বহি উদয়ৰ কান্ধত মূৰ থৈ অস্তাচলৰ বিদায় ল'ব খোজা দিনমণিক এক প্ৰশান্তিৰে সৈতে উপভোগ কৰিছে মায়াই । ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ শীতল জলৰাশিৰ ঢৌ বতাহে জুৰ পেলাই গৈছে দুয়োটি প্ৰেমিক পক্ষীক, যেন হাজাৰ মাইল অতিক্ৰম কৰি অহা পৰিশ্ৰমী পক্ষী দুটাই বিচাৰি পাইছে নিজৰ চিকনা --- আপোনজনৰ চিকনা !!

~ শিৰাংগী দত্ত

Just To Fit In

~Banashmita Das

The night felt heavier than usual. The small study lamp cast a pale yellow circle of light, while the rest of the room remained wrapped in silence. The night felt heavier than usual. Only the slow ticking of the clock. Piles of economics notes lay scattered around Ananya like unfinished battles. Her eyes stopped at one underlined term – "demonstration effect" She whispered the words softly, yet they felt distant and unclear.

Just then, her phone vibrated.

"New Phone Launch! Flash Sale! Limited Time Offer!" The screen glowed brightly in the dim room. She locked it and tried to focus.

The next day at college, excitement filled the air. Meera had bought the latest phone.

"Wow, the camera is so clear!"

"Look the display!"

Meera smiled proudly as everyone admired it.

Ananya quietly glanced at her own phone. A thin crack ran across one corner of the screen. It still works, she told herself. I don't need a new one.

That evening at home, reality felt different. Her mother sat near the window, counting money carefully. "Rent is due.... and your tuition fees next week" she said in a tired voice.

Later that night, curiosity defeated resolve. Ananya opened the shopping app "just to see". Shiny pictures. Five star reviews. "Hurry! Offer ends soon."

She whispered, Everyone has up, Everyone has upgraded. If I don't, I'll look outdated. At 9:55 pm... Ananya stared at her old phone. The thin crack on the screen suddenly felt bigger than before. It wasn't just a crack – it felt like a mark of being left out.

She remembered how her friends surrounded Meera, how admiration filled their voices. She had smiled, but inside she had felt invisible. It's not about the phone, She told herself. But it was about belonging. About not feeling small.

The banner flashed – "Only a few minutes left!" Her heart beat faster. She though of her mother counting money... her fingers paused. Then another thought came – I never ask for anything. I deserve this too.

The countdown reached zero.

With a mix of excitement and insecurity, she pressed "Place Order".

For a moment, she felt equal. But deep inside

something far more important had already been sacrificed. By 10 P.M... the order was placed.

For a moment, her heart leaped with excitement. She imagined holding the new phone taking clear pictures, standing confidently among her friends. A small smile appeared on her face. She felt modern. Equal. Included.

But almost immediately, another image quietly entered in her mind – her mother sitting near the window, carefully counting worn out notes under the dim light. The smile on Ananya's face slowly faded.

Later that night, she had felt her mother's soft voice on the phone. "Yes ... I will pay the fees a little late. We had some extra expenses".

Ananya stood still. The happiness she had felt only hours ago suddenly felt fragile. The excitement turned into a heavy silence inside her chest. The order confirmation message still glowed on her screen, but now it no longer felt like victory – it felt like a burden.

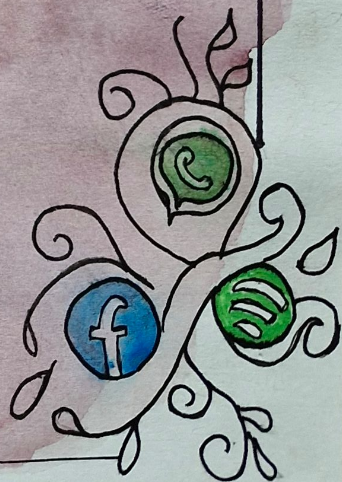
In that moment, she realized that sometimes our desires are paid for by someone else's quiet sacrifices. Ananya froze. The new phone suddenly felt heavy in her hands. It's bright screen reflected on the unpaid fee receipt

lying silently on the table. She opened her textbook again. The same difficult lesson waited for her — Demonstration Effect.

Now she understood. It is not always need that drives consm. Sometimes, it is the quiet pressure to look equal to belong, to not feel left behind. And in that silent realization, the true cost of her purchase was no longer measured in money — but in sacrifice.

True wealth is not in upgrading our possessions, but in understanding our priorities. When we let social pressure decide our priorities. When we let social pressure decide our needs, we may gain approval for a moment but lose something far more valuable — peace, responsibility and gratitude

কাব্য-সুৰভি

ঐকল্যৰ চাকনৈয়া

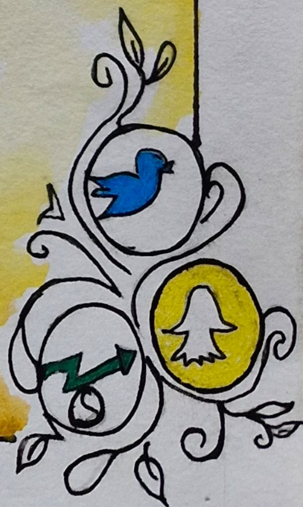

কʼবলৈ থৈʼৰ কথা
লিখিবলৈ লৈও স্তব্ধতা ।
অব্যক্ত কথাবোৰে বাট ভেটে
অস্পষ্ট নিঃশব্দতা, নিঃসংগতা ।
কলমৰ মহীৰো শুষ্ক টোপাল,
ৰঙীণ ডিজিটেল পৃথিৱীৰ
বৈপৰীত্য,
ধূসৰ, মলঙা চৌপাশ ।

আহানিৰ পাৰৰ পাখিত গাঁঠি
পঠিওৱা চিঠিখনৰ উত্তৰৰ
অপেক্ষাত আজিও ....
অন্তৰাল অসীম অথচ,
সুদূৰ অনামী বোধ মনত ।

অসময়ৰ মোবোকনিৰ পথ ৰূপান্তৰ
চৌপাশে বহুজনৰ আবেষ্টনী ;
তথাপিও নিশ্চুপ চুক-কোণৰ চতুষ্পাৰ্শ্ব
সৃজিত অনুভৱ, অপ্ৰত্যাশিত হেঁপাহ ।

~ দিতিমণি শইকীয়া

স্বপ্নিল পথিকৰ কবিতা

অসীম নীলিমাৰ নীলা আবিৰ ঢালি
স্বপ্নপথেৰে নামি অহা
স্বপ্নিল পথিক.....
নিদ্ৰাহীন ৰজনীৰ বুকুত,
অস্ফুট স্বৰত উচুপি উঠা
পখিটি আলফুলে সাবটি লয়,
মৰমৰ ফুলেৰে গাঁথে পখিটিৰ হৃদয়ত
স্বপ্নৰ মালাধাৰি,
আৰু উৰুৱাই লৈ যায়
কংক্ৰীটৰ পৃথিৱীৰ পৰা
দূৰ দিগন্তলৈ।
অনুভৱৰ সীমনাত গীতৰ ৰাগিনী তুলি
অজানিতে আচ্ছন্ন কৰা,
স্বপ্নিল পথিক....
বাস্তৱতাৰ নিৰ্মম হাতৰ মুঠিত

কঠিন হৈ ৰোৱা ফুলপাহি মৰমেৰে সামৰি লয়
আকাশ লৈ যাওঁ নীলিমাৰ শুভ্ৰতা ভেদি
যান্ত্ৰিক পৃথিৱীৰ পৰা বহু দূৰৰ
স্বপ্নৰ আলোকলৈ।
য'ত হৃদয়হীনতাৰ চুমুখীয়া ছবি নাই,
সপোনৰ মৃত্যু নাই,
আবেগৰ নিলামী নাই
সম্পৰ্কত লালসা নাই
আছে মাথোঁ,
মৌনতাৰ চিয়াঁহীয়ে লিখা
নীৰৱ কবিতা,
স্মৃতিৰ মদভৰা পৃষ্ঠাক
ৰঙা আবিৰে আবৰা
কৃষ্ণচূড়াৰ কবিতা,
স্বপ্নপথৰ স্বপ্নিল পথিকৰ কবিতা,
মৰমৰ কবিতা।

~ প্ৰস্তুতি নেওগ

Gen-Z ৰ উচুপনি

নিশাৰ্তো এতিয়া নিৰ্জন নহয়
ই এতিয়া নীল-পোহৰৰ এক মায়াবী কাৰাগাৰ।
আমাৰ দুচকু এতিয়া নিদ্ৰাহীন,
আছে মাত্ৰ কাৰোবাৰ ছ'বীত জিলিকি উঠা —
একোটা অন্তেকীয়া সুখৰ অট্টহাস্য।
আমি জেন-জি, যিয়ে উশাহ লওঁ ডিজিটেল পৃথিৱীৰ বুকুত,
য'ত আমাৰ অস্তিত্বৰ প্ৰমাণ থাকে একোটা লাইকৰ টুকুৰাত।

এই শংকা কিহৰ?
কোনোবাই ক'ৰবাত উৎসৱ পাতিছে,
কোনোবাই পাহাৰৰ কুঁৱলীৰ মাজত হেৰাই গৈছে,
আৰু মই?
মই মাথোঁ এক মৌন দৰ্শক, নিজৰ বিচনাৰ চুকত বহি -
আনৰ আনন্দৰ হিচাপ কৰি নিজকে নিঃস্ব বুলি ভবাৰ।
এই 'ফোমো' কোনো বিদেশী সুৰা নহয়
অথচ আমি আসক্ত
য'ত আনৰ জীৱনৰ কোলাহলে কঁপাই তোলে আমাৰ মৌনতাক।
এতিয়া আমি সূৰ্যাস্ত উপভোগৰ পৰাও বিৰত
কাৰণ আমাৰ বাবে যে অস্তাচলৰ দিগন্তটোকৈ —
কেমেৰাৰ লেন্সত বন্দী হোৱা 'ফিল্টাৰ্ড' ছবিখনহে

বেছি আৱশ্যক ।
প্ৰতিটো দিনেই যেন আমাৰ একোটা প্ৰদৰ্শনী ,
যত আমি কৰোঁ সুখী হোৱাৰ নাটক,
অথচ ভিতৰি আমি একোটা বিৱৰ্ণ অকলশৰীয়া বিন্দু ।

পাহৰিছো নেকি ?
যে শব্দৰ বাহিৰতো থাকে এখন শব্দহীন পৃথিৱী ?
বৰ্তমানৰ সেই পবিত্ৰ নিমাত ক্ষণটোক মবাইলে আৱৰিলে
আজি আমাৰ হাতত মাথোঁ আছে এটা লাইকৰ নিস্তেজ অৱশেষ।
আমি যেন এক যাযাবৰী প্ৰজন্ম —
যিয়ে হেজাৰজনৰ আলোকসজ্জাত বিচাৰে নিজৰ অস্তিত্ব ,
তেন্তে , আমি জানো জীয়াই আছোঁ ?
নে কেৱল এখন ৰঙীণ পৰ্দাৰ সিপাৰে —
অস্তগামী সূৰ্যটোৰ একোটা নিষ্প্ৰাণ প্ৰতিবিম্ব হৈ ৰৈছোঁ ?

~ কৃষ্ণজ্যোতি বনিয়া

Untill I Stand Beside You

The miles between us feel quiet and endless,
Like a place where my words can't reach you.
There's so much love I wish I could say,
But distance keeps it softly unspoken.

Still, I find you everywhere —
In open skies and birds in flight,
In the calm light of early mornings
And the whisper of moving trees.

I raise my camera to hold passing moments,
Freezing beauty before it fades away,
Because every frame I capture
Carries memory of you.

So I keep photographing the world.
As if I'm searching for your presence,
Untill the day distance disappears
And I finally stand by your side.

~ Raj Newtom Somowal

ব্যংগ-ৰচনা

Living on Installments : A Guide to The EMI Economy

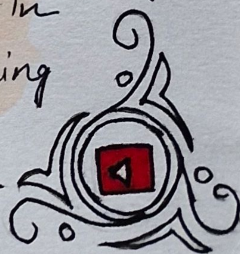

There was once a charming, old fashioned habit called saving. People would wait, accumulate money with patience and only then buy what could afford. It was a slow system, deeply inconvenient, and thankfully we have progressed beyond it.

Today, we practice a far more efficient model: we acquire objects immediately and develop character while paying for them over the next five years.

Welcome to EMI Economy — where desire is urgent, ownership is theoretical, and the future has been thoughtfully pre-booked. An EMI, or Equated Monthly Installment, is often described as a financial tool. But that is like calling a treadmill a piece of furniture. In reality, it is a lifestyle arrangements. When you buy something on EMI, you don't merely take home a product — you adopt a quiet, recurring obligation that will visit you every month, punctual and unsentimental, like a relative who knows exactly when your salary is credited.

The brilliance of EMIs lies not in finance, but in psychology. A price of ₹1,00,000 appears large, alarming

large, alarming, almost philosophical. It invites questions about necessity, restraint and the meaning of life. But convert that into ₹3999 per month and suddenly it feels like a minor administrative detail— something you might spend without noticing, like extra cheese. Thus modern purchasing decisions are no longer guided by affordability, but by arithmetic gymnastics. We no longer ask, Can I buy this? Instead, we gently inquire, into how many pieces can this be divided?

Retailers understand this transformation deeply. They do not sell televisions, refrigerators or smartphones. They sell fractions – thin slices of cost, carefully seasoned to look harmless. A product is no longer expensive, it is simply longer.

Then comes the masterpiece of modern vocabulary: No cost EMI. A phrase so comforting it deserves to be framed. It suggests a universe governed by generosity, where banks operate as charitable institutions and mathematics has taken voluntary retirement. Of course, the cost exists. It is merely well mannered enough not to introduce itself immediately.

Meanwhile, salaries have adapted to this ecosystem. They arrive each month like guests at a surprise party, only to discover that the celebration is actually a distr ceremony. Within minutes, they disperse – some to housing, some to gadgets, some to purchase made during moments

of optimism. By the second week, the salary is mostly a memory, discussed nostalgically until the next one appears and repeats the ritual.

Festive seasons amplify this choreography. Advertisements urge us not to delay happiness. "Why wait"? they ask, as though patience were an outdated superstition. And so we do not wait. We bring home our aspirations wrapped in discounts and accompanied by repayment schedules longer than some academic degrees. The irony is suitable but persistent. EMIs allow us to live surrounded by things that suggest prosperity, while quietly ensuring we remain extremely busy maintaining it. We feel wealthier because we possess more, yet free time belongs to earlier generations who owned less and owned nothing.

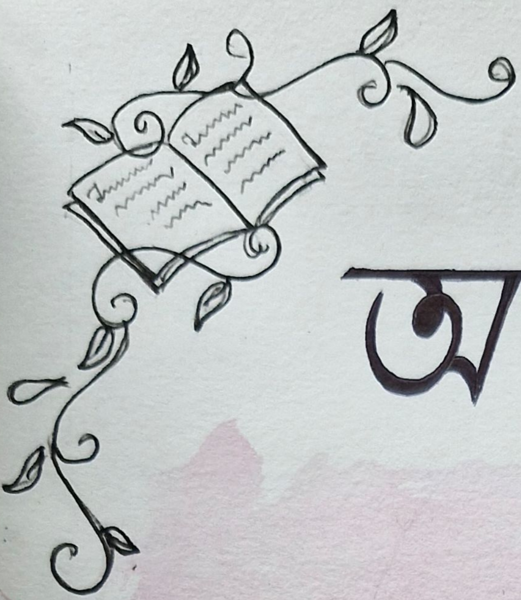
In this system, we are not exactly buying products. We are borrowing fragments of tomorrow and installing them in our living rooms. And so we continue — our homes fully equipped, our wallets perpetually in transit, our futures carefully itemised into monthly deductions, comfortably inhabitating a world where everything is owned eventually, and paid for endlessly.

~Pummy Tripathi

গ্রন্থ সমালোচনা

অন্তৰীপ

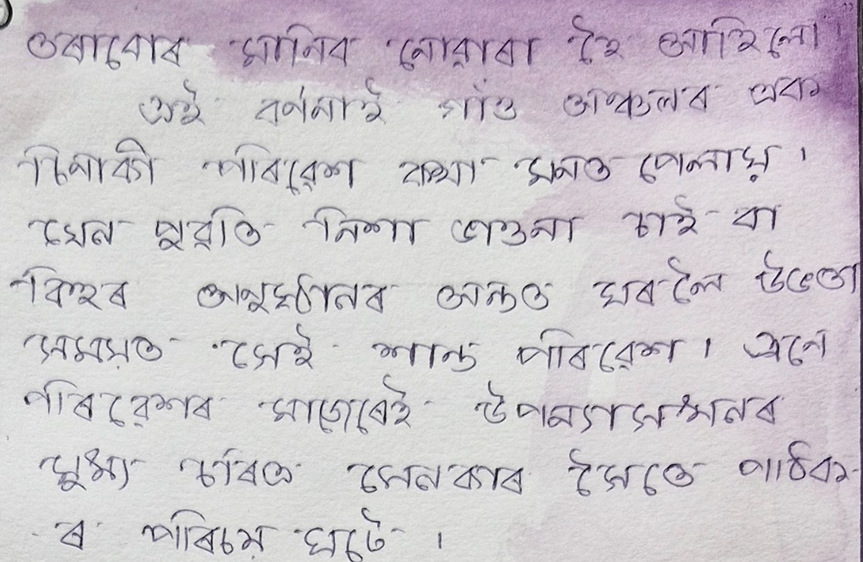
~ আমণী দত্ত

ড° ভবেন্দ্ৰ নাথ শইকীয়াৰ দেৱৰ এখন সাৰ্থক উপন্যাস হ'ল 'অন্তৰীপ'। ১৯৮৬ চনত জ্যোতি প্ৰকাশনৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত এই উপন্যাসখনৰ কাহিনী মোট চৌবিছটা অধ্যায়ত ৰচনা কৰা হৈছে। বিংশ শতিকাৰ ত্ৰিছ দশকৰ গ্ৰাম্য সমাজৰ এবং হৈবকী পুৰুষতান্ত্ৰিক পৰিয়ালৰ পটভূমিত ৰচনা কৰা এই উপন্যাসৰ কাহিনীৰ এক সবল নৈতিক গতি লক্ষ্য কৰা যায়। সেইহেতু সবল তথা সাৰলীল ভাষাৰ প্ৰয়োগেৰে ঔপন্যাসিকে সেই সময়ৰ সমাজ ব্যৱস্থাৰ অতি স্বাভাৱিকভাৱে দাঙি ধৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

উপন্যাসৰ আৰম্ভণিতেই লেখকে এখন জীৱন্ত পৰিৱেশৰ চিত্ৰ দাঙি ধৰিছে —

“ঘৰবোৰৰ মুখৰ ওপৰত সোণাৰু, বেল আৰু আমোল গছজোপাৰ আজোলি তুলাই থকা আকাশখনৰ

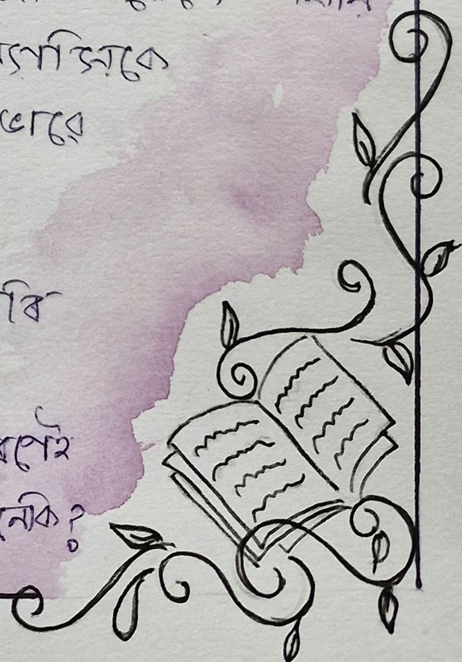
ওৰাবোৰ মানিব নোৱাৰা হৈ আছিলো।

এই বৰ্ণনাই গাঁও অঞ্চলৰ এখন নিৰাকী পৰিৱেশ কথা মনত পেলায়। যেন সুৰভি নিশা জোওনা চাই বা বিহুৰ অনুষ্ঠানৰ অন্তত ঘৰলৈ উভতা সময়ত সেই শান্ত পৰিৱেশ। এনে পৰিৱেশৰ মাজেৰেই উপন্যাসখনৰ মুখ্য চৰিত্ৰ মেনকাৰ সৈতে পাঠকৰ পৰিচয় ঘটে।

মেনকা উপন্যাসৰ এক উল্লেখযোগ্য চৰিত্ৰ। সাধাৰণ এগৰাকী গৃহিণী হিচাপে আৰম্ভ কৰা এই চৰিত্ৰই ক্ৰমে নিজৰ অস্তিত্ব আৰু অধিকাৰ ৰক্ষাৰ বাবে দৃঢ়তা আৰু জেদৰ পৰিচয় দিয়ে। চৌখিন, অহংকাৰী তথা দাম্ভিক প্ৰকৃতিৰ মহীকান্তৰ পত্নী হিচাপে তেওঁ বহু মানসিক আঘাত সহ্য কৰিব লগা হয়। বিশেষকৈ স্বামীৰ দ্বিতীয় বিবাহৰ সিদ্ধান্তে মেনকাৰ জীৱনত গভীৰ আঘাত হানে। সেই অৱস্থাত এগৰাকী পত্নীৰ মানসিকতা স্থিতি কেনে পৰ্যায়লৈ যাব পাৰে সেইয়া ঔপন্যাসিকে মেনকাৰ চৰিত্ৰৰ মাজেৰে গভীৰভাৱে প্ৰকাশ কৰিছে।

মেনকাৰ মনৰ যন্ত্ৰণা প্ৰকাশ কৰি লেখকে লিখিছে —

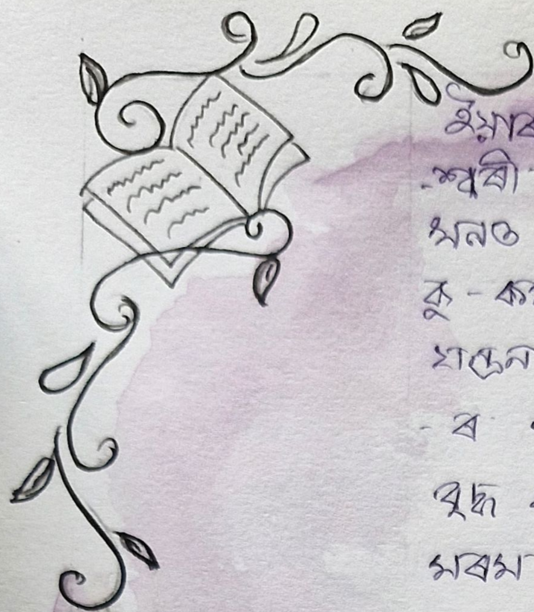
" নিজকে উদভাই দিয়াৰ কাৰণেই মেনকা একেবাৰে উদং হৈ গ'ল নেকি?

এই বাক্যসমূহে স্নেহবাৎসল্য নাৰীৰ অন্তৰজগতৰ বেদনা আৰু অপমান বোধ সুন্দৰভাৱে প্ৰতিফলিত কৰিছে। স্বামীৰ আচৰণে আঘাতপ্ৰাপ্ত হোৱাৰ পাছতো মেনকাৰ ভিতৰত থকা আত্মসন্মান আৰু প্ৰতিবাদী মনোভাৱে চৰিত্ৰটোক বিশেষ তাৎপৰ্য প্ৰদান কৰিছে।

উপন্যাসৰ আন এটি গুৰুত্বপূৰ্ণ চৰিত্ৰ হৈছে কিৰণ নাৰী হিচাপে কিৰণৰ জীৱনৰ অত্যন্ত কৰুণ। পিতৃ-মাতৃৰ সিদ্ধান্তত তেওঁ এজন অহংকাৰী পুৰুষৰ দ্বিতীয় পত্নী হিচাপে বিবাহ কৰিব লগা হয়। স্বামী গৃহত তেওঁ বিভিন্ন মানসিক যন্ত্ৰণা আৰু অৱহেলাৰ সন্মুখীন হয়। এই চৰিত্ৰটোৰ মাজেৰে সমাজত নাৰীৰ অসহায় অৱস্থা আৰু জীৱনৰ কঠোৰ বাস্তৱতা স্পষ্টভাৱে প্ৰতিফলিত হৈছে।

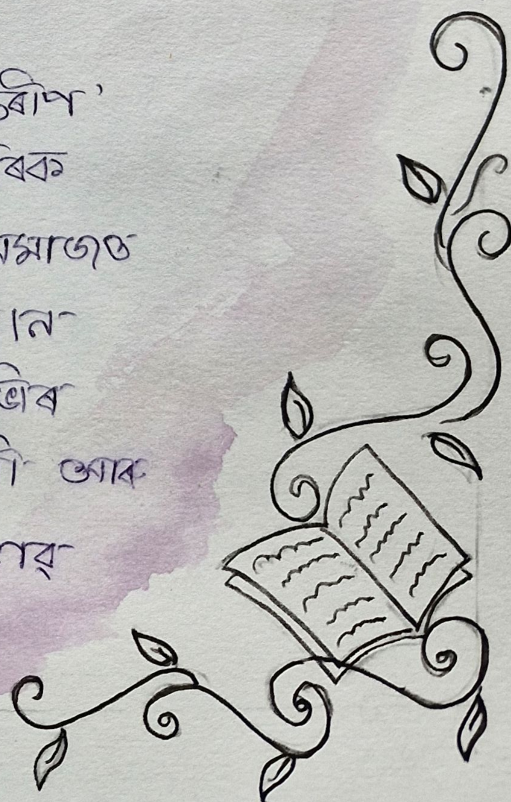
উপন্যাসখনত ইন্দ্ৰ চৰিত্ৰটোৰো বিশেষ গুৰুত্ব আছে। শশিকান্ত আৰু মেনকাৰ প্ৰথম সন্তান ইন্দ্ৰৰ শৈশৱৰ পৰা যৌৱনলৈকে হোৱা মানসিক পৰিৱৰ্তন ঔপন্যাসিকে অত্যন্ত সূক্ষ্মভাৱে বৰ্ণনা কৰিছে। পিতৃ-মাতৃৰ সংঘাত আৰু পাৰিবাৰিক অশান্তিয়ে সন্তানৰ মনত কেনেধৰণৰ গভীৰ প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে সেয়া এই চৰিত্ৰৰ মাজেৰে প্ৰকাশ পায়।

ইয়াৰ উপৰিও ধনকান্ত বুঢ়া আৰু সোণেশ্বৰী বুঢ়ীৰ দৰে চৰিত্ৰসমূহেও উপন্যাসখনত বিশেষ তাৎপৰ্য বহন কৰে। পুত্ৰৰ কু-কৰ্মই পিতৃ-মাতৃৰ মনত কেনেধৰণৰ যন্ত্ৰণা সৃষ্টি কৰে সেয়া এই চৰিত্ৰসমূহৰ মাজেৰে স্পষ্টভাৱে প্ৰকাশ পাইছে। বৃদ্ধ বয়সতো পতি পত্নীৰ মাজত থকা মৰম আৰু সহানুভূতিৰ অনুভূতিও মৰমলগা ৰূপত উপস্থাপন কৰা হয়।

উপন্যাসখনৰ অন্যতম চৰিত্ৰ বৈশিষ্ট্য হৈছে ইয়াত বৰ্ণনা কৰা গ্ৰাম্য পৰিৱেশ। গাঁওৰ সহজ-সৰল জীৱন; মানুহৰ উদাৰতা, সততা আৰু পৰোপকাৰী মনোভাৱ এই উপন্যাসখনত জীৱন্ত ৰূপত ফুটাই তোলা হৈছে। গধূলিৰ পাচত চুবুৰীৰ নিস্তব্ধতা, খেৰী ঘৰবোৰত জ্বলোৱা চাকি আৰু মানুহৰ দৈনন্দিন জীৱনৰ বৰ্ণনাই সেই সময়ৰ গাঁওৰ ছবি পাঠকৰ চকুৰ আগত স্পষ্ট কৰি তোলে।

সামগ্ৰিকভাৱে কʼব পাৰি যে 'অন্তৰীপ' উপন্যাসখন কেৱল এটি পাৰিবাৰিক কাহিনী নহয়, ই পুৰুষতান্ত্ৰিক সমাজত নাৰীৰ মানসিক জগত; আত্মসন্মান আৰু সামাজিক ব্যৱস্থাৰ এক গভীৰ প্ৰতিফলন। উপন্যাসখনৰ কাহিনী আৰু চৰিত্ৰই পাঠকৰ মনত গভীৰ প্ৰভাৱ পেলাবলৈ সক্ষম হৈছে।।

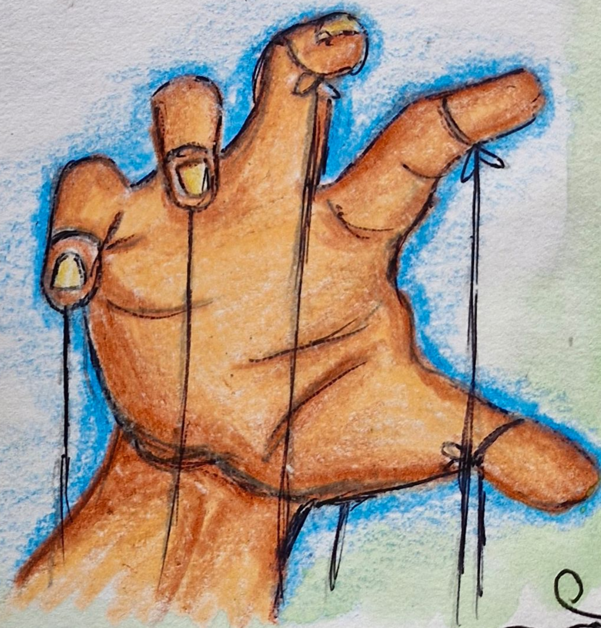

চলচ্চিত্র
সমালোচনা
7

CTRL

~ Sahim Sultana

Film : "CTRL"
Genre : Thriller , Cyber / screenlife
Director : Vikramaditya Motwane
Starring : Ananya Panday and Vihaan Samat
Release date : October 4, 2024
Writers : Vikramaditya Motwane , Avinash Sampath and Sumukhi Suresh

Produced by Nikhil Dwivedi and Arya Menon under the banners of Saffron Magicworks and Andolan films.

The film CTRL strongly resonates with the realities of the present digital age, where technology no longer remains a passive tool but actively shapes human emotions, choices, and moral boundaries. What makes the film particularly impactful is how it presents these issues through the psychological experiences of its main characters rather than through overt technical explanations.

The protagonist, Nella, begins the film as a confident and emotionally invested individual who seeks control over her life and relationships. However, as events unfold, her reliance on digital systems to regain power gradually exposes her vulnerability. Throughout the movie, Nella oscillates between anger, desperation and a false sense of empowerment. Her emotional journey reflects how easily personal pain can be exploited by technology that promises solutions but instead deepens isolation and confusion.

Joe, on the other hand, represents the darker consequences of curated online identities. His character evokes discomfort and

moral ambiguity, making it difficult to separate genuine emotion from manipulation. As the narrative pro-gresses, Joe's presence becomes less human and more symbolic, highlighting how technology can distort truth and accountability. The emotional detachment seen in his character contrasts sharply with Nella's psychological turmoil. What struck me most was how both characters appear increasingly powerless despite their access to advanced digital control. The film subtly conveys feelings of anxiety, paranoia, and emotional exhaustion, mirroring the mental state of individuals constantly exposed to surveillance, judgement and algorithm-driven narratives. The character's inner struggles feel authentic, making the story disturbingly relatable. CTRL ultimately teaches that seeking control through technology often results in the loss of emo-tional and ethical clarity. It urges viewers to reflect on their own dependence on digital platforms and reminds us that true control lies in awareness, restraint, and human connection.

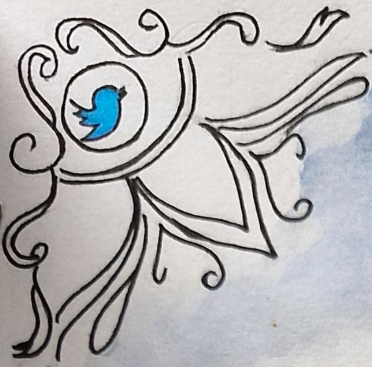

The film stays with the viewer long after it ends, provoking introspection rather than offering easy answers.

লিমাৰিক

Your privacy is gone with a click,
A "Terms and Conditions" so thick.
No one reads to the end,
To see what they spend,
In a legal and corporate trick.

~ Sampriti Priyam Dutta

"I'm literally screaming", she wrote,
At a "must-Have" and "Trending" new coat.
The digi world grins,
As the transaction wins,
Keeping the "stock-price" afloat.

– Sampriti Priyam Dutta

When harvests were shrinking each year,
And famine were appearing everywhere
New seeds took the field,
with high-yeilding yield,
And grains filled the granaries here.

~ Jyotishma Mazumdar

When prices goes up at the stand
Fewer will buy what is planned
But lower the price
And sales will rise
More shoppers will happily land.

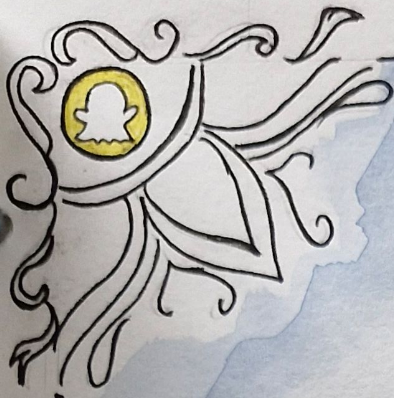
~ Jyotishma Mazumdar

Economics looks far and looks near,
At households and firms through the year.
From prices that rise
To growth charts that climb,
It explains why our choice appear

– Jyotishma Mazumdar

The once was a thinker in 1930's named John
Maynard Keynes
Who studied why growth had been drained,
He said, "Spend some more",
To strengthen the core,
And jobs and demand were regained.

~ Jyotishma Majumdare

সম্পাদকলৈ চিঠি

নীলা খামৰ চিঠি

প্ৰতি,

সম্পাদক মহোদয়,

আপোনাৰ সুপৰিচিত আৰু বৌদ্ধিক চিন্তাৰ বাহক স্বৰূপ আলোচনীখনৰ জৰিয়তে বৰ্তমান সময়ৰ এক অত্যন্ত স্পৰ্শকাতৰ তথা গভীৰ বিষয় - "ভোগবাদ : সামাজিক মাধ্যম আৰু আধুনিক অৰ্থনীতি"-ৰ ওপৰত আলোকপাত কৰি মোৰ মত প্ৰকাশ কৰিছোঁ।

একবিংশ শতিকাৰ তৃতীয় দশকত মানৱ সভ্যতা এক অভূতপূৰ্ব পৰিৱৰ্তনৰ মাজেৰে গতি কৰিছে। এই যুগটো তথ্য-প্ৰযুক্তিৰ যুগ যদিও ইয়াৰ আঁৰত থকা অৰ্থনৈতিক মেৰপেচবোৰ অতি ভয়ংকৰ। সামাজিক মাধ্যম এতিয়া কেৱল আপোনজনসকলৰ মাজত যোগাযোগ-ৰ থলী হৈ থকা নাই; ই এক বিশাল গোলকীয় বজাৰ তথা 'ডিজিটেল উপনিৱেশ' লৈ ৰূপান্তৰিত হৈছে। আমি যিটো মাধ্যমক 'বিনামূলীয়া' বুলি ভাবি ব্যৱহাৰ কৰিছোঁ, সেইয়াই হৈছে আটাইতকৈ দামী পণ্য।

আধুনিক অৰ্থনীতিৰ আটাইতকৈ শক্তিশালী অস্ত্ৰটো হৈছে, 'এলগৰিদম' (Algorithm)। আমাৰ পছন্দ-অপছন্দ, আমাৰ 'চাৰ্চ-হিষ্ট্ৰী', আনকি আমাৰ ব্যক্তিগত বাৰ্তালাপৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি এই সঁজুলিয়ে আমাৰ সন্মুখত এনে কিছু সামগ্ৰীৰ বিজ্ঞাপন উপস্থাপন কৰে, যিটোৰ হয়তো আমাৰ বাবে কোনো প্ৰয়োজনেই নাই। ই আমাৰ মগজুত এক কৃত্ৰিম অভাৱবোধৰ সৃষ্টি কৰে। ইয়াক মনস্তাত্ত্বিক ভাষাত 'চাৰ্ফিং কলচাৰ' বা 'ইম্পালচিভ বায়িং' বুলি ক'ব পাৰি। ইনষ্টাগ্ৰাম, ফেচবুকৰ দৰে প্লেটফৰ্মত জিলিকি থকা ইনফ্লুৱেঞ্চাৰসকলৰ চমকপ্ৰদ জীৱনশৈলী দেখি সাধাৰণ মধ্যবিত্ত বা যুৱচামে এক হীনমন্যতাত ভোগে আৰু সেই জীৱনশৈলীক অনুকৰণ কৰিবলৈ গৈ অপ্ৰয়োজনীয় ভোগবাদৰ বলি হয়।

সেয়েহে, সময় থাকোঁতেই আমি এই ডিজিটেল সাম্ৰাজ্যবাদৰ বিৰুদ্ধে বৌদ্ধিকভাৱে সজাগ হোৱাটো প্ৰয়োজনীয়। আমাৰ ক্ৰয়-ক্ষমতা আৰু প্ৰয়োজনৰ মাজত এক সীমা-ৰেখা থকা উচিত। আপোনাৰ আলোচনীৰ জৰিয়তে সমাজৰ সচেতন-মহলক এই বিষয়ে চিন্তা-চৰ্চা কৰিবলৈ আহ্বান জনালোঁ।

ইতি,

প্ৰকৃতি নেওগ।

প্ৰিয়তম,

'এটা আঙুলি পালে মই
চুঁই যাব পাৰোঁ
যেনি মন যায়
তোমাৰ সান্নিধ্যৰ যাদুকৰী ৰাতি
চুঁই যাম মই যি কোনো
আঙুলিত পালে।'
— হীৰু দা

কৰ পৰা আৰম্ভ কৰোঁ..... উশাহবিহীনতাৰ পৰা নে যিসকলৰ পদ্মীৰ গতিৰে উৰিব খোজা আলমুলীয়া হেপাঁহটোৰ পৰা? নাহৰৰ দেশৰ কমলাৰতি বলিটোৱে মোৰ বুকুত নতুন হেপাঁহটো কোনোখানে গুজি দিলে, মই গমকে নেপালোঁ। ভালপোৱাৰ স্পৰ্শভাৱে আটি ওটি কৰিব খোজা সেই সপোনটোৰ অন্য নাম তুমি। নিশ্চিতভাৱেই তুমি মোৰ বুকুৰ ধুমুহাজাকৰ বিষয়ে তুমি অজ্ঞাত।

তুমি হয়তো নেজানা মোৰ স্বৰজসূমী ফুলা আঁখিটোত নিতৌ নৈ উঠে মোৰ শৰীৰৰ সমস্ত ৰক্তকণা। শিমলুবৰণী তেজৰ চেঁকুৰাবোৰে অনন্ত বতাহ সদম্বৰ। এইনিতৌৰ ৰাগীয়ে মাতাল কৰা মোৰ এই কলিজাত তোমাৰ বাহিৰে আনৰ প্ৰৱেশ নিষিদ্ধ। মবিগ্ৰাজাইৰ গোন্ধ বিয়পাই মোৰা বতাহজাকে কাণত গায় যায় —

কাৰ আগমন, নিঃশব্দ গোপন

সপোনত খুন্দুকি মাৰি
যোৱা মোক
তুমি কোন, তুমি কোন।

(কথা- পংকজ শইকীয়া)

অৰ্থনীতিৰ তত্ত্বৰ পৰা পৰিসংখ্যাৰ সূত্ৰলৈকে নিজক আৱদ্ধ ৰাখিব খোজো মই নামৰ সত্তাটোক তোমাক দেখাৰ দিনাই হেৰুৱালো। জীৱনৰ সৰল ৰৈখিক সমীকৰণক আসুঁতি আপেক্ষিকতাৰ সূত্ৰত প্ৰতিবাৰেই পথভ্ৰষ্ট হৈছো মই আৰু তাৰ কাৰণ হ'ল তুমি। অধিকাৰবিহীন বুলি জানিও তোমাক সুধিব খুজিছোঁ — মোক মোৰ হৈ থাকিবলৈ নিদিয়াৰ অভিলাষ তোমাৰ সৃষ্টি হ'ল কিয়?

শেষত তোমাৰ এটি-এটি অনুৰোধ - মোৰ হৃদয় নামৰ সন্দুকটোৰ চাবি-পাট তোমাৰ হাতত দিলো, কামিজৰ জেপত সযতনে ৰাখিবা।

ইতি
তোমাৰ অচিনাকী শুভাকাংক্ষী
(প্ৰিয়ংকা সেনাপতি)

অৱন্তী,

জীৱনৰ আহ-যাহত মুখামুখি হৈছোঁ। আগেই সৰ বিশেষ উল্লেখযোগ্য মুখামুখি হোৱা নাই। কিন্তু, এইবাৰ! বাহ! কি যে ভাবনাৰ আগা-দেৱা। মস্তিষ্কত ঘৰঘৰ কৰাৰ অজুহাতেই অনুভূতি 'ceteris paribus' ৰ অধীন হৈ পৰিছিল। ভাল-লগা, ভালপোৱা-ৰ এই সকলোবোৰ জ্ঞাত নোহোৱা আন্ধাৰ দৰে হৈছিল। কিন্তু এইবাৰ মোৰ কপাল খুলিলে বুইছা। কাৰণ তোমাক যে দেখিলোঁ, লগ পালোঁ। প্ৰথমবাৰ WhatsApp ৰ DP-ত দেখিছিলো। তোমাৰ পৰাই কিবা অচিন শিহৰণে গোটেই দেহত ভুমুকি মাৰিছি-লে। আৰু, তাৰ পাছত, সেইদিনা প্ৰথম আহিয়েই প্ৰত্যক্ষে সন্মুখত দেখাৰ সৌভাগ্য হ'ল। লগেলগেই মোৰ বুকুত বাজি উঠিল "তোমাৰ দেখা পালে সপো-ন জাগি উঠে, বুকুখনি হয় তাজমহল"। পিছে মাতিবলৈ সাহসখিনি গোটাব পৰা নাই। সেইবাবেই এই নীলা সাগৰ ভাঁজত মোৰ হিয়াৰ কথাবোৰ তোমা-ৰ হাতত তুলি দিলোঁ।

তোমাক সেইদিনা না-চিনাকী সময়ত দেখিছিলোঁ। এজনক গান গাব দিছা, সিফালে গৈছা। তাৰ পাছতে নিজেও ঝলপ নাচিছা। তেতিয়া গোটেইজনী চিত-পৰিমলা যেন হৈ ইফালে

নিজৰমালে পৈছা । অৱশ্যমান খেমালিও ধৰিছা ।
বিৰাট খুঁটিৰে 'নীলা আকাশৰ চিঠিৰ কথাও কৈছা ।
মানে সাংঘাটিক খুটিবাজ ন ? বাৰু ভালেই কৰিছা
দিয়া ? অৱশ্যমান চকুলামিত্ত লাগে সে কি ? যদি
তোমাৰ আপত্তি নাই, তেন্তে এই তোমাৰ মতত
হাঁৰি আলপ চকুল হব পাৰো নেকি ? বুজিছা চাগে
ন !

যদি অনুমতি দিয়া ; তেতিয়াহলে 'আমি' বুলি ভাবিব
পাৰো ? এইযে কৈছো, তোমাৰ বাবেই মোৰ বুকুৰ
উৎকণ্ঠাৰ ঢৌ উঠিছে । সেইটো কেৱল তুমিহেই নোহো-
ৱা কৰিব পাৰিবা । সেইকাৰণেই তোমালৈ লিখিলোঁ
"মোৰ মনৰ বাসনা
তুমি জগালা
তোমাৰ চাৱনিত
মোৰ মন বলিয়া
হবানে তুমি
মোৰ সেউজ শাওন
সজাম আমাৰ
সোণোৱালী আমোদ ।"

ইতি
ত্ৰিনয়ন চেতিয়া

Sahir